

Kirkkomme Lähetys

Vår kyrkas mission

Strateginen siirto

Kirkko saa yli neljännesvuosisadan valmistelun jälkeen vihdoinkin uuden lähetysstrategian, jos kirkolliskokous hyväksyy sen toukokuussa.

TILAUKSET JA OSOIT-
TEENMUUTOKSET
Puhelin: 020 754 2333
Faksi: 020 754 2342
Sähköposti:
tilauspalvelut@kotimaa.fi
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa,
Osoiterekisteri,
PL 137, 00201 Helsinki

JULKAISIJA
Kirkon lähetystyön keskus
PL 185
00161 Helsinki
Puhelin 09 18021
Faksi 09 1802 436
www.evl.fi/kkh/kuo/klk

PÄÄTOIMITTAJA
Jaakko Mäkelä

TOIMITUSSIHTEERI
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@kolum-
bus.fi

TOIMITUSKUNTA
Ann-Christine Marttinen (pj)
Christine Eriksson
Lea Lappalainen
Jaakko Mäkelä
Martti Poukka
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Timo Vasko

TAITTO JA KUVAN-
KÄSITTELY
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

KUSTANTAJA
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

PAINO
Suomen Lehtiyhtymä

PAINOS
6000 kpl

LEHTI ILMESTYY
kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy
lokakuussa 2010.

Lehti lähetetään seurakun-
tiin, lähetyslaitteille, kir-
kon virassa oleville papeille,
lehtoreille ja uskonnon-
opettajille. Tämän lisäksi
ryhmäpostituksena esimer-
kiksi seuraaville tilaajaryh-
mille: kirkon lähetysjärjes-
töt, hiippakuntien tuomio-
kapitulit ja lähetystoimistot.

ISSN 0789-5135

Kirkkomme Lähetys 1/2010

Kohti uutta lähetysstrategiaa

Ovatko neljännesvuosisadan ponnistelut kirkon uuden lähetysstrategian luomiseksi onnistuneet?

Tässä numerossa asiasta saavat sanoa mielipi-
teensä kirkon keskushallinnon lisäksi seurakun-
tien, hiippakuntien ja lähetysjärjestöjen edusta-
jat.

Kirkolliskokous päättää strategiaesityksestä
suunnitelmien mukaan toukokuussa. Sivut 4-21.

Iloa arkistoista

Hyvän suunnitelman mukaan järjestetty asia-
kirja-arkisto hyödyttää koko työyhteisöä. Myös
tutkijat hyötyvät niistä. Miten pääset järjestämi-
nessä alkuun? Sivut 24-27.

Meneekö apu perille?

Voivatko lahjoittajat ja veronmaksajat luottaa
kirkon järjestöihin ja niiden kansainvälisiin
kumppaneihin? Sivut 28-29.

Lukiossa opiskellaan lähetystyötä

Ylöjärvellä lukiolaiset voivat opiskella lähetystyötä valinnaisella Missio
maailma -kurssilla. Koulu otti Hämeenkyrön rovastikunnan lähetys-
sihteerien ja -pappien idean hyvin vastaan. Sivu 35.

Tässä numerossa

- 2 Kirkkomme Lähetys
50 vuotta sitten
- 3 Pääkirjoitus

Kirkon uusi lähetysstrategia

- 4 Strategian rakentaminen oli
vaikeampaa kuin luultiin
- 6 Moni-ilmeisyys saa säilyä
- 8 Seurakunnat haluavat tehdä
muutakin kuin maksaa laskun
- 12 Uusi strategia ohjaa
yhteistyöhön
- 14 Järjestöjohtajat enimmäkseen
tyytyväisiä
- 15 Minun unelmani

- 23 Lähetysteologin pöydältä
- 24 Arkistot kuntoon
- 27 Raamattu
- 28 Hyvät tilastot kertovat
luotettavasta rahankäytöstä
- 30 Kirjat

Ajankohtaista

- 44 Turussa rukoillaan
veisaamalla
- 45 Kolumni
- 46 Aktuellit
- 47 Ledare
- 48 Rukous

Kirkkomme lähetys heinäkuussa 1960

Kristillinen maailmanlähetys ei rakennu inhimil-
listen suunnitelmien, laskelmien ja toiveiden, vaan
Kristuksen työn ja sanan varaan. Lähetys on seura-
usta siitä, että Jeesus nousemalla kuolleista voitti
maailman, synnin ja kuoleman. Tämä voitto teki
hänestä "Herran", jolla on kaikki valta taivaassa

ja maan päällä, ja kirkon ensimmäinen ja tärkein
tehtävä on todistaa hänestä "maailman ääriin"
(Apt. 1:8).

Jeesus oli itse ennustanut, että siitä oli tuleva
vaivalloinen, vaarallinen ja usein ensi silmäyksellä
toivoton tehtävä, ja sen saivat apostolit kyllä kokea.
-- Mutta nyt voi tapahtua, että koko lähetystyön
asema tulee uhanalaiseksi, tavallista ihmisilmaisua
käyttääkseni. Tällöin on muistettava, että tämä on

Pääkirjoitus

Missionaarisuus on mukana kaikissa kirkon strategioissa

■ Maailmalla kulkiessani olen kuullut sanottavan, että luterilaisilla kirkkoilla on hyvä teologia ja paljon hyvää pohdintaa kirkon elämästä, mutta ne eivät oikein ole onnistuneet tavoittamaan kirkon ulkopuolella olevia.

Viime vuosien aikana kirkossamme on paljon pohdittu kirkon toimintaa ja laadittu strategioita. Kirkon yhteinen strategia *Meidän kirkko – osallisuuden yhteisö* keskittyy kirkkomme kotimaiseen toimintaan, mutta kirkon perustehtävän määrittelyyn sisältyy vahva missionaarinen lataus: ”Kirkon tehtävä on kutsua ihmisiä armollisen Jumalan yhteyteen, tuoda elämään kestävä perusta ja rohkaista välittämään lähimmäisistä ja luomakunnasta.”

Kirkon ekumeeninen strategia valmistui vuoden 2009 kevättalvella. Siinä on enemmän lähetystyöhön liittyviä käytännön linjauksia: ”Olemme kuuliaisina Kristuksen lähetyskäskeille ja viemme evankeliumin sanomaa eteenpäin. Sitoudumme toimimaan kirkon lähetysstrategian mukaisesti.”

Kirkon lähetysstrategiaa on valmisteltu samanaikaisesti näiden strategioiden kanssa. Kirkon lähetystyön toimikunta sai esityksensä valmiiksi joulukuussa 2008 ja kirkon ulkoasiain neuvosto hyväksyi sen samassa kuussa. Edessä on vielä kirkolliskokouksen käsittely.

Keskustelu kirkon lähetystehtävästä on koskenut paljon kotimaan toimintaympäristöä. Järjestöjen moninaisuus nähdään toisaalta rikkautena, toisaalta hajanaisuutta aiheuttavana. Lähetysjärjestöt ovat osa kirkkoa ja sen toimintaa. Mutta ne eivät ole osa kirkon hallintorakennetta, joka muodostuu seurakunnista, hiippakunnista ja kirkon keskushallinnosta. Näitä kahta rakennetta yhdistä-

normaalia Jumalan valtakunnassa.

Kristuksen herruus voi säilyä vain taistelussa ylivoimaisia vihollisia, henkivoimia ja valtoja vastaa, joiden edessä ihminen itsessään on voimaton. Mutta kirkko, joka on yhteydessä Herraansa, on varma voitostaan, myöskin ulkonaisen tuhon kohdatessa. Niin kuin tämä henki elävöittää lähetysaarnajia etulinjassa, niin ajakoon ja terästäköön se myöskin seurakuntia, jotka ovat heidän takanaan.

Aarne Ormio

JAAKKO MÄKELÄ
TT, kirkon lähetys sihteeri

mään ehdotetaan kirkon ja sen lähetysjärjestöjen välistä perussopimusta.

Aasian, Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kirkkojen kasvu ja niiden oman lähetystyön vahvistuminen muuttavat länsimaisten kirkkojen lähetystyötä. Yhteistyön on saatava uusia muotoja. Toisaalta sadan vuoden aikana kristittyjen osuus maailman väestöstä on pysynyt vähän yli 30 prosentissa. Kaikki eivät ole vielä kuulleet evankeliumia.

Vuoden 2008 lähetysstrategiaesitys sisältää vision vuoteen 2015 saakka. Visiossa todetaan näin:

”Suomen evankelis-luterilainen kirkko on jäsentynt maailmanlähetysten muutokseen ja löytänyt uusia yhteistyön muotoja Aasian, Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kirkkojen kumppanina. ... Työtä ja resursseja suunnataan alueille, joissa on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja.”

Eivät ulkonaiset tulokset, vaan ainoastaan uskollisuus ja kuuliaisuus, antavat kristilliselle lähetystykselle sen olemassaolon oikeutuksen.

ANTON FRIDRICHSEN

Anton Fridrichsen (1888-1953) oli tunnettu norjalais-ruotsalainen eksegeetti, joka tutki Raamatun ja alkukirkon lähetysteologiaa.

Strategian rakentaminen oli vaikeampaa kuin luultiin

Kirkon lähetystyön uutta strategiaa ryhdyttiin kehittämään jo vuonna 1984. Tuskin kukaan arvasi, miten vaikeaa oli saada aikaiseksi sellainen strategia, joka toisi monta itsenäistä toimijaa aidosti yhteen.

■ Esitys uudeksi lähetysstrategiaksi saatiin pitkän työn tuloksena valmiiksi vuonna 2008. Se tulee kirkolliskokouksen käsittelyyn todennäköisesti toukokuussa.

Kirkolliskokous teki päätöksen kirkon lähetysjärjestöksi hyväksymisen ehdosta vuonna 1979. Ehtoihin ehdotettiin muutoksia vuonna 1998, kun saatiin valmiiksi mietintö *Koko kirkon missio*. Siitä lähtien on kuljettu kohti uutta, niin kutsuttua perussopimusta kirkon ja lähetysjärjestöjen välillä.

”Olemme mieluinen yhteistyökumppani.

--- Työtä ja resursseja suunnataan alueille, joissa on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja.”

Kirkon lähetysstrategiaesitys

Järjestöt sitoutuvat ekumeenisiin linjauksiin

Vuoden 1979 kirkolliskokous velvoitti lähetysjärjestöt neuvottelemaan kirkon lähetystyön keskuksen kanssa, jos ne aikoivat avata uusia lähetysaloja tai muuttaa toimintaansa olennaisesti.

Kirkon lähetysjärjestöt ovat kuitenkin hoitaneet ulkomaisen työn suunnittelun, toteuttamisen ja arvioinnin itsenäisesti. Kun ne ovat solmineet muiden kirkkojen kanssa yhteistyösopimuksia, näitä sopimuksia ei ole otettu huomioon kirkkojen välisinä sopimuksina.

Vuoden 2008 yhteisen strategian myötä on mahdollista kehittää järjestelmä, jonka kautta kirkon lähetysjärjestöjen solmimat sopimukset tulevat osaksi kirkon ulkosuhteita. Samalla lähetysjärjestöjen tulee sitoutua kirkon ekumeenisiin linjauksiin ja kehittää omaa työtään osana koko kirkon lähetysstrategiaa.

Yhteisten pöytien ääressä sovittaisiin esimerkiksi teologisista linjauksista, toiminnan merkittävästä laajentamisesta, yhteistyösopimuksista, tärkeimmistä yhteistyökumppaneista, tiedotuksesta ja koulutuksesta. Yhdessä etsittäisiin myös työn painopisteitä. Niiden valinnassa tulisi ottaa huomioon suomalaisten perinteiset osaamisalueet ja kansainväliset tarpeet.

Toimivallan menettäminen pelottaa

Kirkossamme on pohdittu, miten kirkon järjestöjen ja kansalaisliikkeiden vastuu sekä kirkon hallintorakenne voitaisiin kytkeä lähemmin toistensa yhteyteen.

On ollut vaikeaa ratkaista sitä, miten voi saattaa yhteen julkiseudullisen yhteisön tarpeet ja toiveet yhdistysten tarpeiden ja toiveiden kanssa ilman, että yhdistykset kokisivat menettävänsä toimivaltaansa.

Toinen keskeinen kysymys on ollut kirkon lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun yhteistyön kehittäminen.

Vuonna 1998 julkaistussa mietinnössä *Koko kirkon missio* esitettiin, että kirkon lähe-

”Seurakunnat etsivät aktiivisesti yhteyttä alueellaan eläviin ulkomaalaisiin, maahanmuuttajiin ja maahanmuuttajayhteisöihin.”

Kirkon lähetysstrategiesitys

tystyön keskuksen tilalle perustettaisiin kirkon lähetystyön ja kansainvälisen palvelun johtokunta ja toimintayksikkö. Useat lähetysjärjestöt olivat haluttomia siirtämään omaa päätösvaltaansa kirkon elimelle, eikä se olisi kaikilta osin ollut edes juridisesti mahdollista. Lisäksi oltiin eri mieltä siitä, miten uusi toimintayksikkö tulisi sijoittaa kirkon organisaatioon.

Säätiö kiistakapulana

Vuonna 2004 kirkon lähetystyön neuvottelukunta esitti kirkkohallitukselle, että ryhdyttäisiin kehittämään kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian säätiötä. Neuvottelukunnan enemmistön mielestä yhteinen säätiö olisi voinut parhaiten kehittää järjestöjen yhteistoimintaa osana kirkon lähetystehtävän hoitamista.

Suomen Lähetysseura oli eri mieltä. Sen edustajien mielestä säätiö olisi luonut kirkon rakentamiseen uuden raskaan organisaation. Sellainen ei olisi muuttanut tilannetta parempaan suuntaan. Sen sijaan Lähetysseura oli valmis neuvottelemaan kirkkohallituksen kanssa toimintansa, henkilöstönsä ja omaisuutensa luovuttamisesta perustettavan kirkon oman toimielimen käyttöön.

Ripatti laati jatkoselvityksen

Kirkkohallitus kävi periaatekeskustelun ja palautti koko kysymyksen lähetysjärjestöjen ja kirkon keskushallinnon suhteesta jatkovalmisteluun. Jatkovalmistelun tuloksena syntyi vuonna 2005 teologian tohtori **Jaakko Ripatin** laatima jatkoselvitys *Lähetettyinä kirkossa*. Ripatin paperissa esitetään, että kokoavana elimenä toimisi kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian toimikunta.

Kirkkohallitus keskusteli jatkoselvityksestä ja sen saamasta palautteesta vuonna 2006. Keskustelun jälkeen kansliapäällikkö **Risto Junttila** antoi kirkon lähetystyön toimikunnalle tehtäväksi laa-

Miksi uusi lähetysstrategia?

Maailma, jossa lähetystyötä tehdään, on jatkuvassa muutoksessa. Siksi myös lähetystyön on muututtava. Sanoma on sama, mutta strategia, jolla sitä pidetään esillä, ei voi muuttuvassa maailmassa pysyä muuttumattomana.

Perinteisten kirkkokuntien jäsenmäärä on länsimaissa laskenut. Afrikan ja Aasian kirkot ovat kasvaneet ja vahvistuneet. Perinteisten tunnustuskuntien rinnalle on muodostunut karismaattisten liikkeiden ja riippumattomien kirkkokuntien verkostoja.

Ennen lähdettiin länsimaista maailmalle. Länsimaiden ulkopuolella elävien kirkkojen voimistuva lähetystyö on muuttanut tilanteen. Nykyisin lähetys on kaikkialla. Siksi myös kirkkojen väliset suhteet ovat tulleet lähetysyhteistyössä entistä tärkeämmiksi. Tämän muutoksen huomioonottaminen oli yksi uuden strategian keskeisiä tavoitteita.

Myös kotimaassa on tapahtunut muutoksia, jotka vaikuttavat siihen, miten lähetystyö pitäisi määritellä ja miten sitä pitäisi tehdä. Kirkkomme virallisten ekumeenisten suhteiden ja lähetysjärjestöjen yhteyksien rinnalle on muodostunut erilaisia kansainvälisiä verkostoja. Niissä on mukana seurakuntia, hiippakuntia, kirkkohallituksen yksiköitä ja kirkollisia järjestöjä.

Myös maahanmuutto on lisääntynyt ja Suomeen on syntynyt maahanmuuttajien jumalanpalvelusyhteisöjä ja seurakuntia.

tia ehdotus kirkon lähetysstrategiaksi. Se valmistui joulukuussa 2008 ja sai kirkon ulkoasiain neuvoston hyväksynnän.

Maaliskuussa 2009 oli vuorossa kirkkohallituksen täysistunnon käsittely. Siellä päätettiin pyytää asiasta lausunnot piispainkokoukselta, kirkon lähetysjärjestöiltä, Kirkon Ulkomaanavulta ja hiippakunnilta.

Jos kirkolliskokous hyväksyy uuden lähetysstrategian toukokuussa, on valmista tullut vain hiukan yli neljännesvuosisadassa.

JAAKKO MÄKELÄ
DANIELLE MIETTINEN

Moni-ilmeisyys saa säilyä

Kirkon lähetystyö voidaan järjestää kolmella tavalla:

- 1. Kaikki pysyy ennallaan.**
- 2. Järjestöt sulautetaan yhteen keskukseseen.**
- 3. Kirkko tekee järjestöjen kanssa uudenlaisen perussopimuksen.**

■ Kirkon nykyinen tapa tehdä lähetystyötä monien eri lähetysjärjestön kautta on syntynyt pitkän ajan kuluessa. Kirkolliskokous on hyväksynyt yksi kerrallaan seitsemän eri lähetysjärjestöä kirkon virallisiksi lähetysjärjestöiksi.

Kirkon Ulkomaanapu oli ennen kirkkohallituksen ulkoasiainosaston yksikkö, mutta siitä muodostettiin säätiö.

Nykyinen malli mahdollistaa monien toimijoiden osallistumisen kirkon yhteiseen työhön, se innostaa vapaaehtoistoimintaan ja virittää lähetysinnostusta. Mallin heikkous on siinä, että se on epämääräinen. Kirkon keskeistä tehtävää hoitavat monet, toisistaan riippumattomat tahot. Kaikille yhteiset toimintaperiaatteet puuttuvat. Seurakunnille kirkon lähetystyön kokonaisuus näyttäytyy pirstaleisena ja sekavana.

Yksi keskus toisi selkeyttä

Yhden keskuksen malli tarkoittaa, että kirkon keskushallintoon kuuluva ”kirkon lähetys” hoitaisi keskitetysti kirkkomme lähetystehtävän. Keskuksen pitäisi toimia myös läheisessä yhteydessä Kirkon Ulkomaanavun kanssa.

Tämän mallin vahvuutena olisi se, että kaikki tapahtuisi saman katon alla. Työn johtaminen ja suunnittelu olisi tehokasta. Nykyisten lähetysjärjestöjen olisi joko yhdistyttävä tai siirrettävä ulkomainen lähetystoimintansa ”keskukseseen”. Ulkopuolelle jääminen merkitsisi kirkon lähetysjärjestön aseman menettämistä.

Sopimusmalli takaa moni-ilmeisyyden

Sopimusmallissa kirkon lähetystyön rakennetta kehitettäisiin kirkon ja lähetysjärjestöjen sopimuksen pohjalta. Lähetysjärjestöt sitoutuisivat sopimuksella toteuttamaan kirkon lähetystehtävää yhteisen lähetysstrategian mukaisesti. Järjestöt jatkaisivat lähetystyön käytännön tekijöinä

niin kuin tähänkin asti.

Mallin vahvuutena on, että se ottaa huomioon lähetysten kansankirkollisen moni-ilmeisyyden. Sopimus määritteli kirkon lähetysjärjestön aseman, oikeudet ja velvoitteet säilyttäen järjestön yksityisoikeudellisen aseman. Kaikkien olisi tehtävä aiempaa enemmän yhteistyötä ja vaalittava yhdessä tekemisen kulttuuria.

Mallin heikkoutena on, että strategisen johtamisen ja käytännön työn yhteys voi jäädä ohueksi. Mallin toimivuuden kannalta on ratkaisevaa, että kirkon lähetystyön toimikunta ja Kirkon lähetystyön keskus saavat riittävän vahvan aseman kirkon lähetysten johdossa ja koordinoinnissa.

Seitsemän perussopimusta

Kirkon lähetystyön toimikunta esitti, että kolmesta mallista valitaan sopimusmalli. Sen mukaan Suomen evankelis-luterilainen kirkko solmii perussopimuksen jokaisen lähetysjärjestön kanssa erikseen.

Kirkon Ulkomaanavun kanssa tehdään erillinen sopimus, jossa määritellään KUA:n, lähetysjärjestöjen ja Kirkon lähetystyön keskuksen yhteistyön periaatteet.

Kirkon lähetystyön toimikuntaa johtaa piispa. Hänen lisäksi toimikunnassa on yhdeksän jäsentä, yksi kustakin hiippakunnasta.

Toimikuntaan kuuluu myös jokaisen lähetysjärjestön sekä KUA:n edustaja.

Kirkon lähetystyön keskus kuuluu jatkosakin kirkon ulkoasiain osastoon. Voidakseen hoitaa strategian sille kaavailemat tehtävänsä se tarvitsee lisää henkilöresursseja. Tehtävät tulevat lisääntymään, kun kirkon lähetysjärjestöille luodaan uutta yhteistyötä. Koordinoitavaa riittää ulkomaisten yhteyksien, koulutuksen, seurakuntayhteyksien, tiedonhankinnan ja tiedotuksen hoitamisessa.

Esityksen mukaan jokaisessa hiippakunnassa toimii kansainvälisen työn hiippakuntasihtööri, joka tekee läheistä yhteistyötä kirkon lähetystyön keskuksen kanssa.

JAAKKO MÄKELÄ

”Kirkon tehtävä on kutsua ihmisiä armollisen Jumalan yhteyteen, tuoda elämään kestävä perusta ja rohkaista välittämään lähimmäisistä ja luomakunnasta.”

Meidän kirkko. Osallisuuden yhteisö. Suomen evankelisluterilaisen kirkon strategia vuoteen 2015.

”Vuonna 2015 jäsenet näkevät kirkkonsa arvon ja kuulevat siellä Jumalan äänen.”

Meidän kirkko. Osallisuuden yhteisö. Suomen evankelisluterilaisen kirkon strategia vuoteen 2015.

Kirkon lähetystehtävää käsittelevät asiakirjat:

- 1992 Lähetetty Jumalan kansa. Lähetystyön kehittämissuunnitelma.
- 1998 Koko kirkon missio. Kirkon lähetystyön kehittämistoimikunnan mietintö.
- 2002 Kirkon Lähetystyön neuvottelukunnan välimietintö.
- 2004 Kirkon Lähetystyön neuvottelukunnan lopullinen mietintö.
- 2005 Lähetettynä kirkossa. Jatkoselvitys kirkon, lähetysjärjestöjen ja kirkon ulkomaanavun yhteistyöstä.
- 2008 Kirkon lähetysstrategia. Kirkon lähetystyön toimikunnan esitys.

”Olemme kuuliaisia Kristuksen lähetyskäskee ja viemme evankeliumin sanomaa eteenpäin. --- Käymme avointa vuoropuhelua muiden uskontojen ja maailmankatsomusten edustajien kanssa.”

Meidän kirkko. Ykseyttä etsivä yhteisö. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ekumeeninen strategia vuoteen 2015.

Järvenpään seurakunnassa lähetysstrategia kiinnostaa monia työntekijäryhmiä. Esitystä tutkivat verkossa kiinteistöpäällikkö Arto Hyppönen (vas.), lähetys sihteeri Minna Laihi, kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja Pekka Luuk, aikuistyön sihteeri Sari Lustig, hallintosihteeri Jouko Hyvärinen (takana) ja vapaaehtoistyön talousjohtaja Kari J Hietala sekä ohjaaja Riitta Sillankorva.

Seurakunnat haluavat tehdä muutakin kuin maksaa laskun

Seurakunnissa on selkeitä näkemyksiä siitä, mihin suuntaan kirkon lähetystyötä tulisi kehittää. Lähetysjärjestöjen tulee tiivistää yhteistyötä. Kirkon keskushallinnosta ei saa tulla liian raskas. Hiippakuntien uusien kansainvälisen työn sihteerien toimenkuviin pitää olla tarpeeksi aikaa lähetystyölle.

■ Kirkon lähetystyön strategiaehdotus herättää odotuksia, pelkoja ja toiveita Useimmat seurakunnat, rovastikunnat ja hiippakunnat toivovat, että asiakirja jo vihdoin hyväksyttäisiin kirkon elimissä ja toimintaa voitaisiin ryhtyä suunnittele-

maan ja kehittämään sen pohjalta.

Lähetysstrategian luomisessa mukana ollut Kuopion Männistön seurakunnan kirkkoherra **Reijo Virolainen** pitää asiakirjaa erinomaisena pohjapaperina seurakuntien lähetystyön suunnittelussa.

Yhdessä ilmaistu teologia antaa lähetystyölle hyvän lähtökohdan. Se suuntaa lähetystyötä kohtaamaan tulevaisuuden haasteet, joita maailmanlaajuiset muutokset sille asettavat.

Virolaisen mukaan on tärkeää, että kaikki osapuolet ovat saaneet sanoa mielipiteensä asiakirjaa rakennettaessa. Hyvää on myös yhteinen tahto löytää suunta kirkon lähetystyölle.

Muuttuukomikään?

Virolaisen mukaan seurakunnat eivät tähän mennessä ole olleet lähetystyön subjekteja eli sen varsinaisia tekijöitä. Keskeisimpiä toimijoita ovat olleet lähetysjärjestöt. Virolaisen mukaan seurakunnalle kuuluva keskeinen asema näkyy strategiassa.

Monissa seurakunnissa suhtaudutaan kuitenkin epäillen strategian tuomaan muutokseen. Oulun rovastikunnan lähetys sihteeri **Ulla Mäkinen** arvioi, että strategiaesitys ei tuo parannusta seurakunnan asemaan kirkon lähetyksessä.

Jyväskylän seurakunnan kansainvälisen työn pappi **Raimo Laine** yhtyy arvioon. Hän näkee strategiassa paljon hyvää, varsinkin sen, että nyt lähetysjärjestöt saadaan sitoutumaan kirkon päätöksiin ja ekumeenisiin linjauksiin.

Hän on kuitenkin pettynyt strategiassa näkyvään lähetysjärjestöjen asenteeseen, jonka mukaan Suomen ulkopuolella tehtävät asiat eivät kuulu seurakunnille. Seurakuntien tehtäväksi jää vain lähetyskasvatus, varojen kokoaminen ja yhteistyökumppanin valinta. Seurakunnat tahtovat kuitenkin päättää myös työn painopisteistä ja budjettivarojen kohdentamisesta.

Tarkemmat raportit rahankäytöstä

Laineen mukaan seurakunnille on tärkeää, että lähetysjärjestöt raportoivat niille annettujen budjettivarojen käytöstä. Tehtyä työtä on sitten arvioitava yhdessä. Näin voi syntyä hedelmällinen vuoropuhelu, jossa löydetään suuntaviivoja tulevaisuuteen.

Järvenpään seurakunnan lähetys sihteeri **Minna Lai** muistelee olleensa paikalla kaikissa kirkon lähetystyön toimikunnan kokouksissa, joissa lähetysstrategiaa muokattiin. Hänen mukaansa asiakirja ei ole paikallisseurakunnan näkökulmas-

”Seurakunnissa luetaan ähkyy saakka seitsemän lähetysjärjestön postia.”

ta mullistava.

Lai muistuttaa kuitenkin, että asiakirjassa kaavailtu toimintarakenne palvelee paikallisseurakuntia. Hän pitää arvossa sitä, että lähetysjärjestöt ovat yhdessä olleet tekemässä asiakirjaa ja ovat sitoutuneet sen ehdotuksiin.

Vahvat järjestöt tärkeitä

Seurakunnat pitävät kirkon virallisten lähetysjärjestöjen vahvaa asemaa yleisesti ottaen hyvänä. Vaasan suomalaisen seurakunnan lähetys sihteeri **Riitta Pohjanpalo** toivoo kuitenkin, että maailmalla oleva kuva Suomen evankelisuterilaisesta kirkosta lähetystyön tekijänä kirkastuu.

Hänen mielestään on silti tärkeää, että nykyiset lähetysjärjestöt säilyvät. Se saa lähetyskannatuksen pysymään suurena. Kukaan haastatelluista lähetys sihteereistä tai lähetysteologeista ei ollut tästä asiasta eri mieltä. Pohjanpalo katsoo myös, että lähetysjärjestöjen herätyslikeyhteydet tuovat oikeita painotuksia lähetystyöhön.

Kirkkoherra Reijo Virolaisen mukaan lähetysjärjestöjen rooli palvelujärjestöinä edellyttää niiltä jatkossa enemmän yhteistyötä. Seurakunnissa luetaan ähkyy saakka seitsemän lähetysjärjestön postia. Seurakuntien tehostaessa toimintojaan myös lähetysjärjestöillä on oltava valmiutta tiivistää yhteistyötään koulutuksessa, tiedotuksessa, julkaisuissa ja toimistopalveluissa.

Näkemyk naispappeudesta esiin

Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan lähetyspappi **Sampo Kujala** on samaa mieltä. Hänen mukaansa on pohdittava lähetysjärjestöjen määrää, yhteistyötä ja sitoutumista kirkkomme säädöksiin ja päätöksiin. Kujala pitää valitettavana sitä, että tällä hetkellä paikallinen seurakunta joutuu linjaamaan ja päättämään nämä asiat talousarviokysymyksinä, vaikka ne ovat myös periaatekysymyksiä.

”Lähetystyön paras osaaminen on edelleen lähetysjärjestöissä.”

”Toimintarakenteen pitää olla selkeä ja yksinkertainen.”

Reijo Virolainen näkee strategiaehdotuksessa vaaran, että lähetystyötä johtava kirkon hallinto rakentuu liian moniportaiseksi. Toimintarakenteen pitää olla selkeä ja yksinkertainen, dynaaminen ja kykenevä tekemään päätöksiä.

Strategiaehdotuksessa on linjattu, että seurakunnat ovat lähetystyön subjekteja. Tämä linjaus ei sovi yhteen sen kanssa, että lähetysjärjestöillä on päätöksenteossa monimuotoinen ja painava edustus ja että kirkon keskushallinnosta tulee raskas.

Toisaalta Virolainenkin pelkää sitä, että lähetysjärjestöjen aseman merkittävät muutokset voivat johtaa lähetyskannatuksen ja vapaaehtoisten määrän hiipumiseen. Lähetystyön paras osaaminen on hänen mukaansa edelleen lähetysjärjestöissä.

Missionaarisuus puolustusasemissa

Nokian seurakunnan lähetys sihteeri **Mirja Hukari** pahoittelee sitä, että lähetystyön asema kirkossa on liian heikko. Sampo Kujala on samaa mieltä. Hän muistuttaa, että piispainkokouskin huomioi tämän käsitellessään strategiaesitystä viime syksynä. Lähetystyön olemassaoloa joudutaan puolustamaan, ei vain yhteiskunnassa, vaan kirkon sisälläkin.

Eniten kysymyksiä ja pelkoa paikallisseurakunnissa herättää hiippakuntien lähetys sihteerejä koskeva muutosehdotus. Hiippakuntiin kaavaillaan nykyisten lähetys sihteerien sijaan kansainvälisen työn sihteerejä.

Uusien sihteerien työnkuvan pelätään laajenevan varsinaisen lähetystyön kustannuksella. Parannuksena nähdään se, että lähetys sihteerit eivät olisi jatkossa vain yhden lähetysjärjestön palkkaamia, vaan kirkon lähetystyön edustajia.

Mitä tämä muutos merkitsee Suomen Lähetysseuran työntekijöille ja miten yhteistyökuvio Lähetysseuran kanssa muuttuu tulevaisuudessa, lähetys sihteeri Ulla Mäkinen kysyy.

Lähetysstrategiaesityksen mukaan kokopäivätoimisia lähetys sihteereitä olisi vain yli 15 000 hengen seurakunnissa. Joissakin seurakunnissa kokopäivätoimisuudesta luopumista pelätään. Pielisensuun seurakunnan lähetys sihteerin **Arja Rynnäsen** mielestä maininta rajasta voitaisiin poistaa.

JUHANA SIHVO

Kirjoittaja on Ylöjärven seurakunnan vs. seurakuntapastori.

Missionaarisuus on enemmän kuin yhden työalan toimintaa

Lähetystyö alkaa seurakunnan omalta tontilta ja missionaarisuus on läsnä sen koko elämässä. Lähetystyöstä ei sovi enää puhua vain ulkomailla tehtävänä työnä eikä yhtenä toimintamuotona monien joukossa, visioi lähetyspappi Hannu Paavola.

Riihimäen seurakunnan kappalainen **Hannu Paavola** oli vuosina 1992–2006 kirkon lähetys sihteerinä mukana hankkeessa, jonka tavoitteena oli parantaa kirkon ja lähetysjärjestöjen yhteistä toimintaa. Hankkeen uusin vaihe on vuonna 2008 valmistunut kirkon lähetysstrategia.

Paavolan mielestä strategian anti seurakunnille olisi voinut olla isompikin. Asiakirjan merkittävin ongelma liittyy hänen mukaansa siihen, että sen perinteinen ja vanhentunut käsitteistö kuvaa lähetysseuran ensisijaisesti ulkomailla tapahtuvaksi toiminnaksi. Tämä vahvistaa enemmän lähetysjärjestöjen kuin seurakunnan roolia ja vastuuta.

Asiakirja puhuu lähetystyöstä työmuotona. Paavolan mukaan seurakunnissa on ratkaistava, tahdotaanko niissä luoda strategia lähetystyö-nimiselle tehtäväalueelle vai koko seurakunnan missiota koskeva strategia.

Toisin sanoen: halutaanko työalan strategia vai strategia siitä, kuinka seurakunnan missionaarisuus toteutuu? Paavola on sitä mieltä, että seurakuntien on ryhdyttävä mieltämään lähetystehtävänsä pääasiassa toiminnaksi niiden omalla alueella.

Lähetystyö ja diakonia yhteistyöhön

Kirkon lähetysstrategian mukaan kirkon tai seurakunnan missioon kuuluu sekä julistus että palvelu. Paavolan mukaan tämän pitäisi johtaa siihen, että seurakunnissa vahvistetaan lähetystyön ja diakonian yhteyttä. Yhtä

työalaa koskeva suunnittelu ei riitä.

Mutta miten seurakunnan lähetystyöstä vastaavat voivat laajentaa suunnittelua yli tehtäväaluearajojen niin, että ainakin osa lähetys- ja diakoniatyön suunnittelusta tehtäisiin yhdessä? Tätä silmällä pitäen Paavola toivoo, että kirkon lähetysstrategia ilmaisisi nykyistäkin selvemmin, mitä tarkoittaa, että kirkko on missionaarinen ja diakoninen, julistava ja palveleva.

Paavolan mukaan Jumala on lähettänyt seurakunnan toimimaan sen omalla alueella. Niin kuin lähetystyöntekijä on lähetetty esimerkiksi Etiopiaan, samoin on seurakunta lähetetty omalle seudulleen.

Seurakunnan kokonaisvaltaisuus on myös otettava huomioon. Sen työhön kuuluu julistusta ja palvelua, opetusta ja kasvatus- ja oikeudenmukaisuuden puolustamista ja yhteiskunnallista kehittämistä.

Seurakunnan tehtävän jakamaton ydin, missionaarisuus ja diakonisuus, nousee evankeliumista. Tämän ytimen tulee ohjata kaikkea työtä.

Kokonaisvaltaisesti missionaarisessa seurakunnassa lähetystyö-niminen tehtäväalue ei voi olla kokonaisuuden johtaja tai pää. Vastuu kuuluu seurakunnan johdolle: kirkkovaltuustolle ja -neuvostolle sekä kirkkoherralle.

JUHANA SIHVO

Riihimäen seurakunnan lapsi- ja perhetyöstä vastaava vs. seurakuntapastori Marko Huhtala (vas.) ja lähetystyöstä vastaava kappalainen Hannu Paavola kaipaavat missionaarista liekkiä seurakunnan kaikkien toimintaan.

”Tekeillä on vasta organisaatio-uudistus”

Todelliseen lähetysstrategiaan on vielä pitkä matka, arvioi Tampereen hiippakunnan lähetys sihteeri Matti Huotari.

Petri Viikko

Matti Huotari

■ Ajatus kirkon lähetysjärjestöjen kanssa solmittavasta perussopimuksesta saattaa ohjata yhteistyötä kirkon ja sen lähetysjärjestöjen kanssa oikeaan suuntaan. Paljon riippuu sopimuksen sisällöstä, jota vasta muokataan.

Toinen merkittävä tekijä on, mitkä lähetysjärjestöt hyväksytään uudessa tilanteessa mahdollisiksi sopimuksen tekemiksi järjestöiksi. Kolmas epävarmuustekijä liittyy niihin järjestöihin, jotka jäävät sopimuksen ulkopuolelle. Strategian ensimmäiset versiot eivät ottaneet tähän kantaa.

Lähetystyön omistajuuskysymykset saavat joka tapauksessa perussopimuskäytännön myötä jonkin verran selkeyttä. Epäselväksi jää edelleen, missä määrin kumppanikirkkomme ovat lähetystyön omistajia ja mikä taho kumppanikirkossa on mahdollisen sopimuksen solmija.

”Epäselväksi jää edelleen, missä määrin kumppanikirkkomme ovat lähetystyön omistajia.”

Löytyvätkö rahat lopulta?

Strategiaehdotuksen ajatus, että kirkon lähetysstrategiasta päätettäisiin toimikuntatasolla, poikkeaa kirkon hallinnollisesta linjasta. Yleensä strategialinjauksista päätetään toimikuntia ylemmissä hallintoelimityksissä.

Ehdotus edellyttää, että kirkon lähetystyön keskuksen asemaa vahvistetaan ja sen resursseja lisätään paljon. Ehdotus on siis kallis. Myös hiippakunnan lähetyssehteerien virkojen perustaminen kirkkoon nostaa esityksen toteuttamiskuluja. Onkin mielenkiintoista seurata, miten korkealle kirkolliskokous arvottaa kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian hallinnollisen selkeyden.

On aavistettavissa, että strategiaehdotus ei tule olemaan vielä oikea strategia, vaan vasta hallinnolliset suuntaviivat linjaava organisaatiouudistus. Tulevaisuudessa se ehkä avaa väylää oikeankin yhteisen strategian luomiseen.

Historian painolasti järjestöineen, hallinnollisine epäselvyyksineen ja linjaristiriitoineen on kiistanon. Kuitenkin kirkkomme on ollut pakko oppia elämään nykykäytännön puutteiden kanssa. Lopulta eurot varmaankin konsultoivat uudistusvalmiuden kanssa.

MATTI HUOTARI

”Historian painolasti järjestöineen, hallinnollisine epäselvyyksineen ja linjaristiriitoineen on kiistanon.”

Uusi strategia ohjaa yhteistyöhön

Kirkon lähetystyöstä tulee entistä läpinäkyvämpää ja selkeämpää, arvelee piispa Simo Peura. Uudistuksia ei kuitenkaan ole luvassa ilman kipuja.

■ Simo Peura, mitkä ovat uuden lähetysstrategian tärkeimmät päämäärät paikallisseurakuntien ja hiippakuntien kannalta?

Lähetysstrategia antaa mahdollisuuden jäsentää kirkon lähetystyön kokonaisuutta. Olemme yhdessä sopineet kirkon lähetystyön teologisista linjauksista, toimintaperiaatteista ja tavoitteista.

Kirkon lähetystyön keskus (KLK) vahvistuu. Se pääsee lopulta tekemään sitä, mikä on sen tehtävä: johtaa, linjata ja suunnitella kirkon lähetystehtävän toteutusta. Strategian mukaan toiminnan merkittävistä laajennuksista, yhteistyösopimusten sisällöistä, yhteistyökumppaneista, yhteisestä tiedottamisesta ja koulutuksesta tulee sopia saman pöydän ääressä eli kirkon lähetystyön toimikunnassa. Tämä tekee kirkon ja lähetysjärjestöjen toiminnasta aiempaa läpinäkyvämpää. Se ohjaa yhteistyöhön. Kilpailuasemat purkautuvat. Avoimuus lisää luottamusta.

Lähetysjärjestöjen rooli selkeytyy. Ne samoin kuin KUA ovat kirkon palvelujärjestöjä oikeuksineen ja velvoitteineen. Kirkkomme tarvitsee edelleen lähetysjärjestöjä, sillä niissä on valtava määrä lähetystyön käytännön osaamista ja asiantuntemusta.

Uskon, että tästä kaikesta on hyötyä seurakunnille, kun ne toimivat yhteistyössä lähetysjärjestöjen kanssa.

Hiippakuntien merkitys seurakuntien lähetystyön tukijoina voimistuu, kun tuomiokapituleihin palkataan kirkon kansainvälisen työn hiippakuntasihteerit. He, KLK:n henkilöstö ja lähetysjärjestöjen edustajat muodostavat kirkon lähetystyön kehittämisen ydinryhmän.

Toivon, että strategia lujittaa lähetystyön asemaa kirkossa. Se ei ole yhteiskunnan murroksessa ja kirkon muuttuessa itsestään selvää. Suomi on kasvavassa määrin lähetyskenttä.

Olette toiminut lähetysstrategiaesityksen laatineen toimikunnan puheenjohtajana

Piispa Simo Peura on ilahtunut siitä, että lähetysstrategiasta sopiminen on lähentänyt eri osapuolia. – Olemme harjoittaneet kirkon sisäistä ekumeniaa.

Miten olette kokenut prosessin, jossa strategia on synnitetty? Miksi päätöksiin pääseminen on ollut niin vaikeaa?

Lähetysjärjestömme ovat varsin erilaiset. Niiden välillä on teologisia näkemyseroja. Toiminnan rakenteesta on myös ajateltu eri tavoin.

Yhteisestä strategiasta sopiminen on merkinnyt periksi antamista omasta mallista ja vastaantuloa. Keskustelu on ollut välistä reipastakin. Olemme harjoittaneet kirkon sisäistä ekumeniaa. Mielestäni keskusteluissa on löytynyt enemmän yhteistä kuin ehkä on helppo myöntää.

Uusi rakennemalli merkitsee sitä, että lähetysjärjestöt luovuttavat itsellistä päätösvaltaansa kirkon lähetystyön toimikunnalle ja kirkon yhteisille toimielimille. Se voi olla kipeä kokemus.

Ratkaisevaa lienee osapuolten keskinäinen kunnioitus. Ilman sitä ei synny luottamusta eikä

yhteistyötä. Jos joskus tulevaisuudessa halutaan nykyistä kiinteämpi toimintarakenne, se syntyy vain pitkäjänteisellä ja luottamusta herättävillä toimilla.

”Hiippakuntien merkitys seurakuntien lähetystyön tukijoina voimistuu.”

Järjestöjohtajat enimmäkseen

**Kirkkomme Lähetys kysyi
Kirkon Ulkomaan-
avun ja lähetys-
järjestöjen johtajien
mielipidettä
valmisteilla olevasta
lähetysstrategiasta.**

1. Onko esitys lähetysstrategiaksi mielestäsi onnistunut?
2. Miten aiot kehittää oman kirkkomme ja järjestösi yhteistyökirkkojen suhteita?
3. Mihin suuntaan uusi lähetysstrategia ohjaa järjestösi toimintaa?

Koonnut:

DANIELLE MIETTINEN

Yhteinen nimittäjä löytyi

Lasse Nikkarikoski
toiminnanjohtaja
Suomen luterilainen
evankeliumiyhdistys

1. Strategiaa valmistellut joukko oli melko suuri. Siihen nähden tulokseen voi olla kohtuullisen tyytyväinen. Näky lähetysten eteenpäin viemisestä oli työmme yhteinen nimittäjä.

2. Panostamme kirkossamme tiedotukseen ja yhteydenpitoon yhteistyökirkkojemme edustajien vieraillessa Suomessa. Lisäksi haluamme edistää kirkkomme johdon vierailuja yhteistyökirkkojemme työalueille. Näistä on jo hyviä kokemuksia.

Sley

Lasse Nikkarikoski

3. Paljon nyt kirjattua on jo käytössä. Alkumetreillä keskityimme kolmikantatiedotukseen. Se tarkoittaa tiedottamista yhteistyökirkon, järjestön ja kirkkomme (lähetys)johdon välillä.

Minun unelmani

**Miten seurakunnissa
kannettaisiin
kansainvälistä
vastuuta, jos lähetys- ja
kehitysyhteistyöntekijät
saisivat päättää?**

**Kirkkomme Lähetys kysyi
asiaa 20 ammattilaiselta
eri puolilta maailmaa.**

Hannu Hakämies

Pekka
Jauhainen

pia hedelmiä, joita on syntynyt myös kotimaassa.

Lähetyskentällä lähetiltä ja paikallis seurakuntien työntekijöiltä toivon nöyryyttä. Nöyrässä ihmisessä näkyy Kristuksen vaikutus eikä oma ego ja tällöin on yhteistyö kaikkein hedelmällisintä. Tässä meidän kaikkien tulisi kasvaa, erityisesti myös minun

**Riikka Lautamo-Seppälä
pienryhmätyön koordinaattori
Tartto, Viro**

Sley

Lähetävät seurakunnat: Hollola, Kemijärvi, Savonlinna-Sääminki, Somero

Lähetystyötä tarvitaan edelleenkin siksi, että ihmiskunta on syntiinlanguennut ja Jumalan kirkkautta vailla. Maailma tarvitsee hyvää sanomaa siitä, että sen syntivelka on maksettu. Se tarvitsee myös kehotusta: "Tehkää

Sley

Riikka Lautamo-
Seppälä

parannus ja uskooka evankeliumi".

Unelmani lähetystyöstä on, että kristinuskon ydintotuudet saisivat säilyttää arvonsa ja asemansa työn perustana, ja ettei Raamatun Jumalan yliveritaisuutta koskaan suostuttaisi kieltämään. Rukoilen, että kirkon lähetys aina sitoutuisi yhteen totuuteen, joka on Raamatussa ilmoitettu Jeesuksen Kristuksen evankeliumi.

**Janne Hatakka
Eteläisen Afrikan alue-edustaja
Windhoek, Namibia
Suomen Lähetysseura**

Nimikkoseurakunnat: Savitaipale, Laune, Orimattila, Jämsä, Tuusula ja Herättäjä-yhdistys

Unelmoin ajasta, jolloin järjestökentän keskinäiset kiistakapulat on haudattu ja kirkko on ottanut sille kuulu-

tyytyväisiä

Liian ulkoistettua ja liian kallista

Seppo Rissanen
johtaja
Suomen Lähetysseura

1. Myönteistä on se, että lähetystyö määritellään selkeästi osallistumiseksi kolmiyhteisen Jumalan lähetykseen. Lähetystyö nähdään kirkon olemukseen kuuluvaksi ja seurakunnan vastuulla olevaksi asiaksi. Käytännön johtopäätöksiin on suhtauduttava kriittisesti. Miten lähetystyön ulkoistaminen yksityisille toimijoille voi olla sopusoinnussa teologisten perusteluiden kanssa? Esitys poikkeaa ratkaisevasti siitä, miten lähetystyö muissa meitä lä-

Suomen Lähetysseura

Seppo Rissanen

hellä olevissa kirkkoissa on järjestetty. Tämä vaikeuttaa kansainvälistä yhteistyötä. Esityksen kustannukset ovat kohtuuttomia sekä seurakuntiemme että järjestöjen taloutta ajatellen. Tiiviimpi yhteistyö

olisi parempi ratkaisu. 2. Kehitämme jatkuvasti seurakuntiemme ja yhteistyökirkkojemme omistajuutta lähetystyössä. Seurakunnissamme keskeinen haaste on nimikkotoiminnan kehittäminen ja yhteistyökirkkoissamme lähetystyön yhteisen suunnittelun ja päätöksenteon edistäminen. Haluamme lisätä molempien vaikutusvaltaa käytännön ratkaisuihin. 3. Toivon, että esitys johtaisi järjestökeskeisestä toiminnasta seurakuntien ja koko kirkkomme vastuunkantamisen lisääntymiseen.

Tuomas Merilähti

Janne Hatakka van roolin lähetystyön toteuttajana. Lähetystyön hallinnossa on mukana edustajia yhteistyökirkkoista. Paikallis-seurakunnissa puhutaan innokkaasti missionaarisesta seurakunnasta. Kansainvälinen diakonia ja lähetys ovat löytäneet toisensa. Seurakunnissa on määräaikaisessa työssä työntekijöitä kirkkoista eri puolilta maailmaa. Seurakunnan jumalanpalvelus on väkevä todistus siitä, että seurakunta kuuluu Kristuksen maailmanlaajaan kirkkoon. Tietotekniikalla pidetään reaaliajassa yhteyttä eri puolille maailmaa.

Roy Rissanen
Lähi-idän alue-edustaja
Jerusalem, Israel
Suomen Lähetysseura
Nimikkoseurakunnat: Malmi, Lautta-

saari, Vartiokylä, Nurmee ja Kotka
Lähetystyö on periksi antamaton taistelemista. Tämän tulisi säilyä kirkkaana. Luterilaisen identiteetin mukaisesti Kristuksen sovitustyö on ainoa pelastuksen tie. Tämän tulisi aina olla lähtökohtana ja keskipisteenä kaikessa julistuksessa, teemme sitä sanoilla tai teoilla. Lähetystyön tulee säilyttää apostolinen luonteensa ja avata uusia teitä evankeliumille kaikkialle maailmaan kaikkia mahdollisia kanavia ja nykyaikaisia teknologioita käyttäen.

Sirpa Rissanen

Roy Rissanen
Paikallisseurakunnilta toivon rohkeutta tuoda kaukaisen veljen ja sisaremmme kasvat esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla. Toivon rohkeutta puhua niiden kaukaisten lähimmäisten puolesta, jotka liian helposti unohtuvat.

Suomimaja Rannankari-Norjanen
pastori
Bangkok, Thaimaa
Suomen Lähetysseura
Nimikkoseurakunnat: Kerava, Kangasala, Mänttä-Vilppula, Lapuan tuo-

Tero Norjanen

Suomimaja Rannankari-Norjanen
miokirkko, Pietarsaaren suomalainen sekä Safarikoulu
Unelmani on, että lähetystyötä ei lo-keroitaisi omaan laatikkoonsa. Unelmoi siitä, että kirkko olisi utelias kirkko: utelias näkemään, kokemaan, tutustumaan uusiin ihmisiin, heidän tapoihinsa ajatella, uskoa ja toimia. Toivon, että seurakunnat rukoilevat meidän ja työmmä puolesta, mutta samalla toivon seurakuntien välittävän omia rukouspyyntöjään meille. Yhteistyökirkkomme rukoilee mielellään suomalaisten tukijoiden, lähettäjien ja heidän työnsä puolesta. Nimikkolähetit eivät ole vain "idän ihmeitä", jotka tulevat nähtäville lähetyspiiriin ja rippikouluun muutaman vuoden välein. Lähetystyöntekijä on kaikkien nimikkoseurakuntansa työntekijöiden työtoveri ympäri vuoden aivan samoin kuin kirkkoherra, kanttori, diakoni, lapsityöntekijä, nuorisotyön ohjaaja, suntio-vahtimestari, atk-vastaava... Yhteistyö voisi olla kohtaamista heidän kanssaan tämän päivän tekniikkaa käyttäen.

Hyvää uskontoteologiaa

Pekka Mäkipää
lähetysohjaaja
Ev.-lut. Lähetysyhdistys
Kylväjä

1. Lähetysstrategian laatiminen yhteisen pöydän ääressä on ollut hyvä harjoitus. Jos emme kykenisi kotimaassa kuulemaan ja kunnioittamaan toisiamme ja etsimään yhteistä tietä, miten voisimme tehdä sen maailmalta?

Strategian visio 2015 on mainio: lähetysohjon osoitetut henkilö- ja talousresurssit lisääntyvät. Resurssien löytäminen voi olla yhtä vaikeaa kuin alamäkeä vierivän kuorma-auton renkaan vaihtaminen

Vesa Lima

Pekka Mäkipää

vauhdissa. Kunnon haaste siis.

Iloitsen asiakirjan selkeästä uskontoteologiasta, joka pitää kiinni Kristuksen ainutlaatuisuudesta Vapahtajana ja ainoana tienä pelastukseen. Nähtäväksi jää, tuleeko ehdotettu hallintorakenne sitomaan vai kokoamaan voimavaroja.

2. Tuemme paikallisia kump-paneitamme niiden pyrkimyksissä kantaa lähetysvastuuta. Kotimaassa tuomme työalueiden ihmiset ja kysymykset osaksi seurakuntien arkea ja rukousta. Lisäämme vuorovaikutusta esimerkiksi kirkkojen johdon tapaamisilla ja tutustuttamalla heitä Kirkon lähetystyön keskuksen toimintaan.

3. Sinne missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja.

Kirsi Myllyniemi

Richard Croft (vas.).

Richard Croft
opettaja
Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Dhaka, Bangladesh

Nimikkoseurakunnat: Vantaan Rekola ja Helsingin Vuosaari

Unelmani Suomen kirkon lähetystyöstä on, että se voisi olla raamatullista ja evankelistaa, opillisesti terävää ja ekumeenisesti joustavaa. Jeesukseen keskittyvää ja että se pyrkisi Pyhän Hengen innoittamaan rakauteen.

Meitä rohkaisee, että Jumalan ihmiset maailman ääriässä ja Suomessa vastaavat Jumalan kutsuun ja vievät hyvää sanomaa kaikkialle. Työ täällä Bangladeshissa vaatii esirukousta, jotta henkiset linnoitukset, jotka vastustavat evankeliumia, eivät jatkuvasti pitäisi ihmisiä otteessaan. Työ vaatii taloudellista tukea, jotta se olisi vaikuttavaa. Vähälläkin rahalla

tänne voi tuoda paljon vapautta köyhyydestä. Olisi hyvä, jos yksityishenkilöt ja seurakunnat tulisivat lyhyille vierailuille.

Risto Liedenpohja
diplomi-insinööri
Odessa, Ukraina

Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Lähtevät seurakunnat: Keuruu, Äänekoski, Eurajoki, Virrat ja Leppävaara

Monen itsenäisen lähetysjärjestön malli on meillä Suomessa kaikkein paras. Nykyinen tilanne on Jumalan

Kylväjä

Risto Liedenpohja

Kylväjä

Lea Lukka

sallima ja johdattama. Kaikilla toimijoilla on omat painopisteensä, kohteensa ja tukenaan yksittäiset seurakuntalaiset. Kun tämän toimintatavan vahvuus tunnustetaan, kaikki voivat toimia keskinäisessä kunnioituksessa.

Yhteistyö paikallisseurakuntien kanssa toimii hyvin jo nyt. Ehdotan, että paikallisseurakunnat järjestäisivät esimerkiksi kerran vuodessa suuren lähetystapahtuman, jossa olisivat mukana kaikki Suomen kirkon lähetysjärjestöt.

Lea Lukka
lehtori
Kobe, Japani

Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Lähtevät seurakunnat: Karvia, Parkano, Jämsä

Jollei Jeesus tule tärkeäksi yhä useammille Suomessa – eli tule henki-

Strategian toteutumista pitää seurata

Markku Kotila
pääsihteeri
Suomen Pipliaseura

1. Olen itse ollut mukana strategiaprosessissa lähetystoimikunnan jäsenenä. Olisi outoa, jos nyt asettaisin sen kyseenalaiseksi. On tosin hyvä huomata, että esitys on muodoltaan avoin. Yksi toimikunnan tehtävistä on strategian kehittämisen ja sen toteutumisen seuranta.

2. Pipliaseura on yhteistyöjärjestö, joka kokoaa Suomessa ja maailmalla kirkot ja seurakunnat saman pöydän ääreen. Suomen Pipliaseuran yhteistyökumppani kussakin maassa on

Suomen Pipliaseura

Markku Kotila

paikallinen pipliaseura. Yhteistyön kehittäminen tapahtuu jatkossakin paikallisen toimijan kautta. Seura ottaa kaikessa toiminnassaan huomioon jäsenkirkkojen ja jäsenseurakuntien ekumeeniset linjaukset.

Strategiaan liittyy perussopimus, joka korvaisi vanhan kir-

kolliskokouksen päätöksen lähetysjärjestöksi ottamisesta. Perussopimus ei voi olla vaikuttamatta järjestöjen ja seurakuntien suhteeseen, koska se vahvistaa kirkon roolia suhteessa sen piirissä toimiviin järjestöihin.

3. Kirkko on kumppani eikä enää vain rahoittaja järjestön sanelemilla ehdoilla. Kirkon lähetysjärjestöille tulee selkeitä velvoitteita, joiden toteutumista voidaan myös seurata. Samaan suuntaan vaikuttavat myös hiippakunnalliset kansainvälisen työn sihteerit.

lökohtaisesti uskon – eivät mitkään unelmat kirkon lähetystyöstä ole mikään hyödyksi.

Minusta nimikkoseurakuntajärjestelmä on hyvä. Käytännössä yhteys nimikkoseurakuntiin on kuitenkin jäänyt vähäiseksi kentällä ollessani. Saan postia seurakunniltani hyvin harvoin. En siis tiedä, mitä seurakunnissa tapahtuu. Uskon kuitenkin, että seurakunnissa on ihmisiä, jotka muistavat työtäni rukoillen. Rukous on tärkein tukimuoto.

Seurakunnat voisivat lähettää toimintaansa koskevia rukousaiheita myös kentälle. Lähetin ollessa Suomessa häntä on hyvä kutsua vierailmaan nimikkoseurakunnissa ja myös kouluissa.

Anu Tuomainen

Seppo Sipilä

Seppo Sipilä
raamatunkäännöskonsultti
Helsinki
Suomen Pipliaseura

“Seurakunnat voisivat lähettää toimintaansa koskevia rukousaiheita myös kentälle.”

Kaiken lähetystyön ydin on kohtaaminen Raamatun sanan kanssa. Kohtaaminen ei voi tapahtua länsimaisten kirkkojen tai lähetystyöntekijöiden ehdoilla. Länsimaiset protestanttiset kirkot, tarkemmin sanottua anglosaksiset kirkot, ovat sanelleet aivan liikaa ehtoja oikealle raamatuntulkinnalle ja –kääntämiselle. Unelmani on, että lähetystyössä auttaisimme kaikkia vuorovaikutukseen Raamatun sanan kanssa ilman ehtoja.

Satu Toukkari
yhteyspäällikkö
Helsinki
Suomen Pipliaseura

Toivon yhteistyötä tekevien väliille yhä syvempää kumppanuutta ja vuorovaikutusta sekä tietoisuutta siitä, että olemme yhteisessä työssä. Toivon, että osaisimme avata ovia kirkon maailmanlaajaan työhön ja palvella seurakuntia.

Minua ei lakkaa koskettamasta

se, miten suuri merkitys on sillä, että ihminen saa lukea tai kuulla Raamatun sanaa omalla äidinkielellään. Se vaikuttaa ihmisten arkeen, identiteettiin, kulttuuriin ja uskon. Toivon, että voisimme välittää jotain tästä tuoreudesta kotimaamme seurakunnille.

Katriina Partanen

Satu Toukkari

Sopimusmalli säilyttää rikkauden

Juha Auvinen
lähetysohjaaja
Radiolähetyksjärjestö
Sanansaattajat

Leena Punkari

Juha Auvinen

1. Esitys kirkon lähetysstrategiaksi on kestävä pohja jatkotyöskentelylle. Strategian teologinen perusta nousee Kolmiyh-teisen Jumalan toiminnasta ja Kristuksen kirkolle antamasta lähetystehtävästä.

Strategiassa esitetyt selkeät periaatteet ohjaavat kaikkien osapuolien – kirkon, hiippakuntien, seurakuntien, lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun – toimintaa. Myös esit-

ty sopimusmalli kirkon ja sen lähetysjärjestöjen kesken on osoitus kirkkomme lähetystyömallin rikkaudesta.

2. SANSA rohkaisee yhteistyökirkkoja ja -järjestöjä vuorovaikutukseen ja ekumeenisiin

suhteisiin seurakunta-, hiippakunta- ja kokonaiskirkon tasolla vierailujen, neuvottelujen ja toistemme puolesta rukoilemisen kautta.

3. SANSA:n strategiassa 2010–2015 olemme ottaneet esityksen kirkon lähetysstrategiaksi huomioon ja sitoutuneet sen linjauksiin. Tuomme kirkon lähetystyön kokonaisuuteen radion, satelliittitelevisioiden, internetin ja niin kutsutun yhteisöllisen median mahdollisuudet evankeliumin viemiseksi sinne, missä sitä ei tunneta, ja vaikeissa oloissa elävien kristittyjen rohkaisemiseksi toivon sanomalla.

Marja-Liisa Ezzine
toimittaja
Marseille, Ranska
Radiolähetyksjärjestö
Sanansaattajat

Nimikkoseurakunnat: Jalasjärvi, Joutsa, Karijoki, Kauhajoki, Kouvola, Porin Teljä, Tampereen Härä, Vaasan suomalainen

Unelmoin, että kirkon lähetystyöhön osoitetut varat lisääntyvät ja myös kotimaahan palkataan lisää henkilökuntaa, jonka työnä on edistää lähetystehtävää. Lähetys suuntautuu kohteisiin, joissa ei ole vielä omaa kirkkoa tai joissa kristinuskon levittäminen on kiellettyä. Evankeliumia viedään tehokkaasti sekä lähettien että nykyajan median välityksellä.

Toivon, että seurakunnat pitäisivät entistä tiiviimpää yhteyttä. Kotimaan työkausilla lähetit ovat yleensä pidemmän ajan seurakunnan toiminnassa mukana ja tutustuvat lähetävän seurakunnan ihmisiin. Toivon myös vierailuja lähetyskentille.

Elina Saari
nuorisotyönohjaaja, sosionomi AMK
Kutina, Kroatia
Radiolähetyksjärjestö
Sanansaattajat

Nimikkoseurakunnat: Jokioinen, Lahden Laune, Lappee, Lauritsala, Nurmijärvi, Tuusula, Äänekoski

Vaikka me suomalaiset lähetystyöntekijät olemme maailmalla erittäin ar-

SANSA

Elina Saari

vostettuja ja Suomen kirkossa moni asia toimii aivan loistavasti, meillä on silti paljon opittavaa ja saatavaa sisariltamme ja veljiltämme ympäri maailmaa.

Unelmoin, että tulevaisuudessa meillä olisi Suomessa enemmän sananjulistajia ja kirkon työntekijöitä ulkomailta, samalla kun jatkaisimme suomalaisten lähettien lähettämistä muihin maihin. Unelmoin, että yhä useamman kristityn kädet menisivät ristiin ulko- ja sisälähetystyön puolesta, sillä lähetystyö alkaa Herran luota.

Rohkaisisin seurakuntia olemaan vielä tiiviimmässä yhteistyössä, ideoi-

massa ja toteuttamassa uusia tapoja palvella Jumalaa ja lähimmäisiä.

Mikael Tunér
televisio-ohjaaja
Nikosia, Kypros
Radiolähetyksjärjestö
Sanansaattajat

Nimikkoseurakunnat: Helsingin Pitäjänmäki, Laihia

Unelmoin, että lähetystyön eri organisaatiot tekisivät saumattomasti yhteistyötä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi, esimerkiksi järjestämällä yhteisiä konferensseja, jakamalla vastualueita ja avoimella sekä nopealla tiedonkululla.

Toivon, että paikallisseurakunnan jäsenet loisivat oma-aloitteisesti henkilökohtaisen suhteen lähetteihin. He voisivat rohkaista, kysellä työkuviosta tai antaa palautetta ystäväkierseistä. Olemme tietysti myös kiinnostuneita siitä, mitä heille ja seurakuntaan kuuluu.

Seppo Vänskä
Etelä-Nishinomiyan luterilaisen seurakunnan vastaava työntekijä
Nishinomiya, Japani
Kansanlähetyks

Lähetävät seurakunnat: Salpausselkä, Kuusankoski, Kouvola, Joroinen, Pieksämäki

Unelmani kirkon lähetystyöstä on lähellä niitä kokemuksia, joita sain työskennellessäni Kansanlähetyksen piiri-johtajana Päijät-Hämeessä. Muistan

SANSA

Mikael Turner

Kristuksen ainutlaatuisuus hyvin esillä

Timo Rämä
lähetysohjaaja
Suomen ev.lut.
Kansanlähetyks

1. Kirkon kirjavuuden huomi-
oon ottaen lähetysohjaaja on
onnistunut. Strategisessa sisäl-
lössä tärkeimpiä asioita ovat
Kristuksen ainutlaatuisuuden
tunnustaminen, lähetyksen
määrittelemisen keskeiseksi
osaksi kirkon identiteettiä, seu-
rakuntien ja lähetysohjaajien
yhteistyön näkeminen vahvuus-
tena sekä lähetysohjaajien suunta-
minen sinne, missä Kristusta ei
tunneta.

SEKL

Timo Rämä

2. Yksinkertaisin tapa lienee
se, että yhteistyökirkkojemme
edustajien vieraillessa Suomessa
järjestämme tapaamisia kirk-
komme johdon kanssa. Vastaa-
vasti iloitsemme kirkkomme
edustajien vierailuista lähetyk-

aloillamme ja niiden kirkkojen
vieraina. Vierailut ja keskinäinen
tutustuminen tuottavat syvem-
pää ja käytännön yhteistyötä.

3. Kirkon lähetysohjaaja in-
nostaa osaltaan laatimaan oman
järjestönsä strategiaa. Se val-
mistui viime kesäkuussa. Kir-
kon lähetysohjaaja ohjaa jär-
jestöämme entistä tiiviimpään
ja avoimempaan yhteistyöhön
sekä kirkkomme seurakuntien
että toisten järjestöjen kanssa.
Siihen tahdomme Kansanlähe-
tyksessä olla sekä halukkaita et-
tä yhteistyökykyisiä, oman
identiteettimme säilyttäen.

Vuokko Vänskä

Seppo Vänskä

lämmöllä Hollolan rovastikunnan lä-
hetystoimikunnan kokouksia, joissa
olivat edustettuina seurakuntien lä-
hetysteologit, lähetysohjaajat ja lä-
hetysjärjestöjen edustajat.

En kokenut kilpailua järjestöjen
välillä, vaan syvää yhteyttä ja toinen
toisensa kunnioittamista. Vaikka
väkeä oli runsaasti paikalla, kaikil-
le riitti tilaa. Jaoimme kokemuksia,
suunnittelimme yhteisiä tapahtumia,
koordinoimme työtä välttäen päällekkäisyyksiä.

Maritta Taylor
maahanmuuttajatyöntekijä
Lontoo, Iso Britannia
Kansanlähetyks

Nimikkoseurakunnat: Hervanta, Lop-

SEKL

Maritta Taylor

pi, Nokia, Ylöjärvi
(Viljakkala)
Unelmassani seu-
rakunta päättää
ja valitsee lähe-
tin koulutettavaksi
jossakin lähetyk-
sijästä ja on
vastuussa lähetin
kannatuksesta. Ny-
kyään lähetysohjaajat usein koulutta-
vat lähetin ensin ja etsivät sitten hän-
nelle kannatusseurakuntia.

Lähetin ja paikallisseurakunnan
välille syntyy läheisempi yhteys, kun
lähetin tunnetaan jo ennen kentälle
lähtöä. Hänen uutisiaan, rukouspyyn-
töjään ja -vastauksiaan odotetaan
innokkaammin, ja muutkin kuin lä-
hetyssohjaajat pitävät yhteyttä ja ru-
koilevat hänen puolestaan.

Leena Mäkräinen
erikoissairaanhoidaja
Ballana, Egypti
Kansanlähetyks

Lähettyvät seurakunnat: Sonkajärvi,
Ilalampi, Siilinjärvi, Puijo ja Karttula.

Monen pienen, vahvan ja tehokkaan
järjestön kautta sekä lähetit että lä-
hettyvät tulevat hoidetuiksi paremmin
kuin yhden suuren järjestön kautta.
Paikallisseurakuntien lähetystoimi-
kuntien nimet säilyttäisin entisel-
lään, en muuttaisi niitä ulkomaisen
työn toimikunniksi.

Kirkon lähetystyöhön tulisi liittyä

voimakas evankeliointi kotimaassa.
Jos näin ei tapahdu, pian ei ole läh-
ettyjä eikä lähettyviä. Lähetystiedon
pitäisi kuulua kaikkiin kirkon työ-
muotoihin, erityisesti lapsi- ja nuor-
isotyöhön.

Jokaisessa paikallisseurakun-
nassa tulisi olla kokotoiminen lähe-
tysohjaaja ja yhtymissä useampia.
Eräissä seurakunnissa minun sa-
nottiin olevan yksi seurakunnan työn-
tekijöistä. Se lämmitti mieltä.

Eläkkeellä olevia lähettyviä voisi
innostaa ottamaan vastuuta paikal-
lisseurakuntien lähetystyöstä, sillä
heillä on paljon annettavaa.

Ima Väinö

Leena Mäkräinen

Strategin förankrar i Bibeln och bekännelsen

Göran Stenlund
verksamhetsledare
Svenska Lutherska
Evangeliföreningen i Finland

1. Det är en styrka att strategin förankrar missionsuppdraget i Bibeln och bekännelsen, likaså att med missionsuppdraget avses förkunnelse av evangeliet om Jesus Kristus för hela mänskligheten. Det är förtjänstfullt att missionsorganisationernas insatser erkänns, att missionsarbetet ses som en central del av kyrkans identitet, att det frivilliga arbetet betonas, att onådade folk lyfts fram och att det påpekas att missionsarbetet inte bara består av stöd till samarbetskyrkor utan också av personresur-

SLEF

Göran Stenlund

ser, dvs. missionärer. Ifall strategidokumentet kan bidra till att hemmafronten inom kyrkans missionsarbete inte splittras ytterligare, kan det ses som en av dokumentets främsta förtjänster.

2. I kontakterna med de samarbetande kyrkorna framhåller SLEF missionsorganisatio-

nernas roll att förvalta vår kyrkas missionsuppdrag. I mån av möjlighet ordnas personliga sammanträffanden mellan representanter för kyrkorna.

3. I enlighet med strategins visioner strävar SLEF till ökade resurser för missionsarbetet, både personellt och ekonomiskt. SLEF verkar också för att missionsarbetet skall genomsyra församlingarnas verksamhet och att det frivilliga engagemanget skall öka.

Göran Stenlund

Solveig Mikkonen

Jag önskar att de enskilda församlingsmedlemmarna skulle uppleva att de är sändare. Missionen borde synas inom alla verksamhetsformer i församlingen, inte bara vara en verksamhetsform bland andra.

Framför allt hoppas jag att församlingarna ber för oss. Det är livsviktigt.

Solveig Mikkonen
diakonissa
Främre Asien
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Sändande församlingar: Esse, Kev-lax, Malax, Replot, Vörå (Maxmo), Kaskö församlingar

Min vision är att mission blir en självklar uppgift som genomsyrar all verksamhet i kyrkan. Ve vår kyrka om den inte i klartext missionerar och berättar hur en mänska kan bli frälst till evigt liv.

Min bön är att kyrkan inte i första hand skulle se mission som biståndshjälp, utan som en uppgift att "döpa och lära om frälsningen i Jesus Kristus". Detta utestänger naturligtvis inte diakonin.

Av de sändande församlingarna önskar jag i första hand förbön, i andra hand ekonomiskt stöd genom budgetmedel och en frivillig insats. En aktiv kontakt med missionärerna är viktigt. Församlingen bör få veta

hur deras förböner har blivit hörda och vart pengarna gått.

Jag önskar att samarbetet på hemmaplan mellan församlingen och de olika missionsorganisationerna fungerar.

Jan-Erik Sandström
präst och bibelskollärare
Atemo, Kenya
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Förbönsförsamlingar: Purmo och Jakobstads svenska församlingar

Min dröm och min bön är att skördens Herre skall sända ut allt fler arbetare till sin skörd. För dem som i tiden fick missionsuppmanningen fick det vissa konsekvenser. Missionen behöver också framöver främja spridandet av Guds ord, som frälser och ger hopp. Diakonala insatser på fältet ger kyrkans budskap trovärdighet.

Vi har inte direkta avtalsförsamlingar, men jag är glad att ett par församlingar ber för mig och

Göran Stenlund

Jan-Erik Sandström

Magnus Dahlbacka

Anna Dahlbacka

Anna Dahlbacka
bibelöversättare
Samburu, Kenya
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Sändande församlingar: Ålands södra skärgårdsförsamling, Karleby svenska, Korsnäs, Kronoby, Petrus, Närpes, Terjärv och Övermark församlingar

Min dröm är att evangelisation och pionjärarbete skulle karaktärisera missionsarbetet. Kyrkan i de traditionella missionsländerna växer sig starkare, men det finns ännu onådade. Den dag vi har glömt dem, har vi som kyrka svikit vår kallelse.

Missionärens uppgift är att göra sig själv överflödig, men det betyder inte att missionsorganisationen är arbetslös när man kommit till den punkten.

On hienoa olla mukana

Antti Pentikäinen
toiminnanjohtaja
Kirkon Ulkomaanapu

1. Kirkon kansainvälistä vastuuta on käsitelty lähetysstrategiassa osana kirkon tehtävää. Tästä näkökulmasta olemme tietenkin hyvillämme, että voimme olla mukana keskusteluissa vaikka emme olekaan lähetysjärjestö. Kirkkoa ei ole olemassa ilman diakonista vastuuta ja meille on annettu kirkon taholta tehtävä erikoistua kansainväliseen diakoniaan. Tämän tehtävän haluamme hoitaa mahdollisimman hyvin.

2. Kirkon Ulkomaanapu toimii yhteistyössä monenlaisten kirkollisten ja uskonnollisten

KUA

Antti Pentikäinen

kumppanien kanssa. Tuemme niin vähemmistökirkkojen, eku-meenisten kuin uskonnollisten yhteisöjenkin diakonista toimintaa ruohonjuuritasolla sekä näiden työtä yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja rauhan vahvistamiseksi. Toivomme, että kirkossa kansainväliset suhteet olisivat yhä laajemman joukon

hoidossa, jolloin piispoista ja muista viranhaltijoista yhä useampi perehtyisi kansainvälisen vastuun kysymyksiin ja olisi mukana työn suunnittelussa ja arvioinnissa sekä yhteistyökumppanuuksien hoitamisessa.

3. Olemme sitoutuneet hoitamaan kirkon kansainvälisiä tehtäviä yhdessä lähetysjärjestöjen kanssa. Yhteistyökeskusteluita on hyvä jatkaa ja tuomme niihin oman panoksemme niin lähetystyön toimikunnassa kuin muutenkin kirkon piirissä. Meille on tärkeää, että erityisroolimme diakonisena toimijana saisi kirkossa ymmärrystä ja tukea. Haluamme tukea lähetysjärjestöjä niiden toteuttaessa kokonaisvaltaista tehtäväänsä.

min fru i samband med den allmänna kyrkobönen i söndagens gudstjänst. Många läser våra rundbrev, följer med våra förehavanden här i Kenya och får på så sätt inspiration att ge en gåva till missionen.

Aaro Rytkönen
suunnittelija
Kirkkoliitto-yhteydet
Helsinki
Kirkon Ulkomaanapu

KUA

Aaro Rytkönen

joka jäsenineen palvelee Kristuksen maailmanlaajaa kirkkoa ja lähimmäistään siellä, missä apua tarvitaan ja oikeudet eivät toteudu.

Toivon, että näemme yhteistyökumppanimme ja lähimmäisemme ympäri maailmaa myönteisessä valossa. Haluaisin olla yhdessä seurakuntien kanssa kertomassa positiivisia asioita kehittyvien maiden tilanteesta ja ihmisten jokapäiväisestä elämästä eri puolilla maailmaa.

Maija Hakulinen
Kehitysyhteistyön suunnittelija
Helsinki
Kirkon Ulkomaanapu

Unelmoin siitä, että me kaikki Suomen kirkon kansainvälistä työtä tekevät järjestöt voisimme puhalttaa yhteen hiileen ja tehdä nykyistä enemmän yhteistyötä, jakaa kokemuksia ja oppia toisiltamme. Olisi hienoa, jos me työntekijät edustaisimme ensi sijassa Suomen kirkkoa emmekä omia järjestöjämme.

Toivon, että seurakunnissa ymmärretään Kirkon Ulkomaanavun tekemä kansainvälinen diakonia osana Jumalan valtakunnan työtä. Harras toiveeni on, että jumalanpalveluksissa rukoillaan työme puolesta.

Toivon, että Kirkon Ulkomaanavun tekemän työn ei tarvitsisi kilpailla sen enempää kotimaisen diakonian kuin lähetystyönkään kanssa, vaan voisimme tehdä yhteistyötä ja jakaa tehtäviä

KUA

Maija Hakulinen

rakkauden hengessä. Toivon, että hiippakuntien ja rovastikuntien, ehkäpä seurakuntienkin, suora kahdenvälinen ystävyystoiminta etelän kirkkojen kanssa voisi lisääntyä.

KUA

Maritta Niskanen-Tamiru

Maritta Niskanen-Tamiru
Humanitaarisen avun
pääliikö
Helsinki
Kirkon
Ulkomaanapu

Minun unelmani kansainvälisestä diakoniasta on, että kirkko lievittäisi palvelun hengessä ihmillistä hätää ja kärsimystä siellä, missä hätä on suurin ja minne muu apu ei ulotu. Kirkon tulisi hyödyntää eri kirkkojen ja uskontokuntien apuverkostoja maailmanlaajuisesti sekä korostaa lähimmäisenrakkautta ja ihmisarvon jakamattomuutta.

Paikallisseurakunnilta toivon avointa, aktiivista ja luovaa asennetta toteuttaa kansainvälistä diakoniaa yhteisessä apuverkostossa. Jokainen ihmisarvon hyväksi tehty teko on tärkeä.

"Kansainvälinen diakonia on osa Jumalan valtakunnan työtä."

Missiologinen symposiumi

11.6.2010

Warkaus-Sali, Kauppatori 4, 78250 Varkaus

Pyhä Henki uuden elämän luojana

8.30 Ilmoittautuminen ja aamukahvi/tee

9.15 Avaus

Uudenlaiseen kansainväliseen yhteistyöhön kasvamassa
lähetyksen johtaja Seppo Rissanen

Musiikkihetki

9.45 ”Sillä valtuutuksella joka minulle on annettu” – mitä Kristuksen
antama valtuutus merkitsee?

piispa emeritus Juha Pihkala

10.15 Kääntymys lahjana – käännähtäminen ihmistekoisena uskonnollisuutena
dosentti Risto A. Ahonen

Keskustelua aamupäivän teemoista

11.30 Lounas

13.00 Näkökohtia vallankäyttöön kirkkojen lähetystyössä

tohtori Gloria Rojas, Chilen ev.lut. kirkon presidentti

tohtori Priscilla Singh, Intia/Geneve

professori Musa W. Dube, Botswana

tohtori Gerard Spijker ja pastori Auli Spijker, Hollanti/Ruanda

viestintäjohtaja Eeva Kemppi-Repo

14.30 Kahvi/tee

15.00 Teologian merkitys lähetystyössä

professori Anne-Marie Kool, Unkari

15.30 ”Te saatte voiman”

ulkomaantyön johtaja Rolf Steffansson

Ilmoittautumiset 28.5.2010 mennessä mieluiten sähköpostitse: symposiumi@mission.fi

Puhelimitse (09) 1297 407 klo 9-15 tai 050 323 9636.

Postitse ilmoittautuminen osoitteeseen:

Helsingin ja Espoon hiippakuntien lähetystoimisto/Raija Kotaviita, PL 154, 00141 HELSINKI.

Osallistumismaksu noin 50 euroa.

Ilmoittautumisen yhteydessä mainittava laskutustiedot ja mahdolliset ruokavaliota koskevat rajoitukset.

Muutokset mahdollisia, tarkempi ohjelma löytyy Valtakunnallisten Lähetysjuhlien nettisivuilta:

www.lahetysjuhlafin.fi/ohjelma/symposiumi

Järjestäjinä: Suomen Lähetysseura yhteistyössä Varkauden seurakunnan kanssa.

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Lähetysteologin pöydältä

Edinburghista Kapkaupunkiin

■ Vuosi 2010 on missiologiaan syventymisen vuosi. Miksi? Muun muassa siksi, että tänä vuonna tulee kuluneeksi sata vuotta siitä, kun Skotlannin Edinburghissa järjestettiin kuuluisa lähetyskonferenssi. Sitä on pidetty jopa ekumeenisen liikkeen alkuna. Juhlavuoden johdosta Edinburghissa järjestetään 2.–6. kesäkuuta lähetyskonferenssi, jonka teemana on *Kristuksesta todistaminen tänään* (*Witnessing to Christ Today*).

Kesäkuuisessa Skotlannissa arvioidaan Edinburghissa vuonna 1910 pidetyn lähetyskonferenssin merkitystä, mutta siellä suuntaudutaan myös vahvasti tulevaisuuteen.

Koko maailmasta Edinburghin konferenssiin kutsutaan vain noin 250 osallistujaa. Juhlavuotta vietetään lisäksi monissa maissa eri puolilla maailmaa. Suomessakin järjestetään Edinburghin perinnön innoittamina useita tapahtumia.

Edinburghin juhluvuosi pureutuu moniin lähetystyön globaaleihin teemoihin, kuten postmoderni moninaisuus, vallan käyttö, teologisen koulutuksen aiheuttamat muutokset, ekklesiologia ja opetuslapseus.

Tämän vuoden toinen merkittävä missiologinen tapahtuma on maailman evankelioimisen konferenssi Lausanne III. Se pidetään Kapkaupungissa Etelä-Afrikassa 16.–25. lokakuuta. Teemana on *Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa* (*God in Christ, reconciling the world to Himself, 2 Cor 5:19*).

Tapahtumaan odotetaan noin 4000 osallistujaa kaikkialta maailmasta. Osallistujat tekevät työtä konferenssissa muun muassa sen hyväksi, että *koko kirkko voisi olla koko evankeliumin asialla koko maailmassa*.

”Koko evankeliumissa” keskeistä on raamatulliseen Jeesukseen Kristukseen sisältyvä totuus ja ainutlaatuisuus pluralistisessa maailmassa, sekä sovituksen ja sovinnon tekemisen teologia.

”Koko maailma” tarkoittaa, että otamme vakavasti esimerkiksi globaalin taloudellisen epäoikeudenmukaisuuden aiheuttaman kärsimyksen sekä ympäristöön ja vallankäyttöön liittyvät kysymykset.

Lausanne III painottaa Pyhän Hengen toimintaa kulttuurien saattamisessa Kristuksen yhteyteen. Esille nostetaan muun muassa saavuttamattomat kansanryhmät, kaupungistuminen, maahanmuutto, diasporassa elävät ihmiset ja naisten asema.

”Koko kirkko” muistuttaa uudistumisen tarpeesta. Kirkon on kohdattava relativismin haaste,

TIMO VASKO

Kirjoittaja on Kirkon lähetystyön keskuksen lähetysteologi ja missiologian dosentti.

”Kirkon on pantava toivonsa siihen, että niin yksilöt kuin yhteisötkin voivat muuttua Kristuksen kaltaisuuteen.”

muuten se ei pysty uudistumaan. Sen on pantava toivonsa siihen, että niin yksilöt kuin yhteisötkin voivat muuttua kohti Kristuksen kaltaisuutta.

Kaiken tämän tavoitteena on, että maailman evankelikaalisten kristittyjen yhteistyö lähentyy ja lisääntyy. Kutsu toimia merkitsee uudelleen sitoutumista opetuslapseuteen ja Kristuksen Heruuteen. Se tapahtuu levittämällä evankeliumia täydestä sydäimestä ja rohkeasti.

PS. Suomalainen lähetystyö juhlii tänäkin vuonna, kun Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen (SLEY) lähetystyö täyttää 110 vuotta.

Lisätietoja:

www.lahetysneuvosto.fi/uutiset/edinburgh_2010/suomen_tilaisuudet
www.edinburgh2010.org www.towards2010.org
www.lausanne.org/cape-town-2010

Arkistotilat eivät aina vastaa niille asetettuja vaatimuksia. Arkistonhoitaja Aija Lintula Kirkon Ulkomaanavun arkistossa.

**Tuntuuko tutulta? Kansi-
ot ovat sekaisin, eikä niitä tee
mieli edes ajatella. Ota avuksi
arkistonmuodostussuunnitelma
ja iso paperikori. Pian arkistosi
ajattelu tuottaa iloa eikä
ahdistusta.**

■ Evankelista Luukas otti ennen evankeliuminsa kirjoittamista tarkan selon asioista. Hän siis harjoitti dokumenttianalyysia. Jos haluamme, että suomalaisen lähetytyksen historiaa voidaan satojenkin vuosien päästä tutkia, meidän tulee huolehtia tiedon asianmukaisesta järjestämisestä ja säilyttämisestä.

Ihmisten on yleensä helppo ymmärtää vanhojen arkistojen merkitys. Sen sijaan tämän päivän asiakirjojen arkistointi tuntuu monesti vastenmieliseltä ja vaikealta.

Arkistointi voi tuntua jopa mahdottomalta tehtävältä. Moni siirtää sitä tuonnemmaksi tai yrittää sysätä vastuun jollekin toiselle. Usein vedotaan kii-reeseen, mutta todelliset syyt ovat pikemminkin tiedon puute ja arkuus. Jos ei tiedä mitä asiakirjoja

**”Jos ei tiedä mitä asiakirjoja tulee
säilyttää, tuntuu helpommalta
säilyttää kaikkia asiakirjoja,
varmuuden vuoksi.”**

Arkistot kuntoon

“Archivum colligere et ordinare necesse est, vivere non est necesse!”

Tiesitkö tämän?

- Jokaisen organisaation vastuulliseen toimintaan kuuluu omien asiakirjojen asianmukainen arkistointi.
- Jokainen organisaation työntekijä on vastuussa hallussaan olevista asiakirjoista, mutta arkistointi on yhteistyötä.
- Vain arkistokelpoisille materiaaleille laaditut asiakirjat ja sopivissa arkistotiloissa säilytetyt asiakirjat säilyvät käyttökelpoisina tulevaisuudessa.
- Paperin sijaan säilytämme tietoa.
- Arkistonhoitajan koulutuksella ja kokemuksella hankittu asiantuntemus on myös sinun käytössäsi.

tulee säilyttää ja kuinka kauan, ja miten asiakirjat hävitetään, tuntuu usein helpommalta säilyttää kaikkia asiakirjoja, varmuuden vuoksi.

Kaikki alkaa suunnitelmasta

Arkistointi tarkoittaa asiakirjojen liittämistä arkistoon ennakolta tehdyn suunnitelman mukaan. Tämä suunnitelma voi olla arkistokaava (ABC) tai arkistonmuodostussuunnitelma (AMS). Nykyisin käytetään usein termiä tiedonhallintasuunnitelma (THS).

Kirkon lähetystyön keskus järjestää lähetysjärjestöjen työntekijöille lähitulevaisuudessa seminaarin, jossa kerrotaan, mitä kannattaa ottaa huomioon, kun organisaatio laatii itselleen arkistonmuodostussuunnitelman.

Suomen Lähetysseurassa on paneuduttu sähköisten dokumenttien hallintaan erityisellä projektilla. Arkistonmuodostussuunnitelmasta aiotaan edetä laajempaan tiedonhallintasuunnitelmaan, Suomen Lähetysseuran arkistonhoitaja **Minna Ylimaunu** kertoo.

– Johdon antamalla tuella ja sitoutumisella on erittäin suuri merkitys koko järjestön toimintaa koskevan hankkeen onnistumiselle. Myönteinen asenne ja tuen antaminen näkyvät resursointina ja innostavana viestintänä eri foorumeilla, Ylimaunu sanoo.

Käytä paperinkeräysastiaa

Seulonta on arkistoinnin edullisin ja tehokkain väline. Silti moni välttää asiakirjojen säännöllistä ja suunnitelmallista hävittämistä viimeiseen asti. Jos ensimmäinen askel arkiston kuntoon saattamiseksi on hyvä suunnitelma, toinen askel on suuri paperinkeräysastia.

Monet kuvittelevat, että sähköinen arkistointi poistaa hävittämisen ja säilyttämisen ongelman. Ilman sähköisten asiakirjojen hallintaan suunniteltua järjestelmää asiakirjat joutuvat kaaokseen, Kirkon Ulkomaanavun arkistonhoitaja, assistentti **Aija Lintula** muistuttaa.

– On tärkeää, että järjestelmän rakenne pohjautuu organisaation arkistonmuodostussuunnitelmaan. Lisäksi on suositeltavaa, että järjestelmän metatietorakenne on arkistolaitoksen metatietomallin mukainen, Lintula opastaa.

Sähköinen tietojärjestelmä ei ole arkiston korvike, vaan jakelukanava päivittäin tarvittaville aineistoille. Esimerkiksi arkistolaitos ei ainakaan

Pysyvästi säilytettävistä asiakirjoista tulee ottaa paperiarkistoon tuloste.

Lauri Soini

Vielä sähköisen tietojenkäsittelyn aikaanakin tarvitaan hyvät arkistokotelo paperille.

vielä ota vastaan yksityisen sektorin arkistoja sähköisessä muodossa. Sen vuoksi pysyvästi säilytettävistä asiakirjoista tulisi aina ottaa paperiarkistoon tuloste. Ainoastaan lyhyen määräajan säilytettäviä aineistoja voidaan säilyttää yksinomaan sähköisessä muodossa.

Tutkimus tarvitsee apuasi

Kirkon lähetystyön keskus järjesti viime syksynä arkistoseminaarin, johon osallistui miltei 50 lähetysjärjestöjen edustajaa. Lähetysteologi, dosentti **Timo Vasko** muistutti osallistujia arkistoinnin merkityksestä tutkimukselle.

– Arkistointi palvelee tulevaisuutta ja se edistää lähetystyötä, Vasko sanoi.

Hän kertoi järjestävänsä arkistojaan säännöllisesti ja myös käyttävänsä niitä päivittäin. Arkistoon koottu tieto on siksi helposti käsillä aina kun sitä tarvitaan.

– Se ilahduttaa, innostaa ja tekee mahdolliseksi hoitaa oma työ mahdollisimman hyvin. Teemojen mukaan järjestetty aineisto löytyy helposti. Voin

noutaa etsimäni arkistokansion ja käyttää siinä olevaa tietoa kätevästi esimerkiksi esitelmän tai artikkelin laatimiseen.

Arkistointi syventää myös näkemystä asioista ja auttaa kehittämään omaa työtä pitkäjänteisesti.

– Arkisto auttaa ymmärtämään asioiden historiallisia yhteyksiä ja kehityskulkuja, Vasko innosti.

Järjestyksessä oleva arkisto on myös arvokas tutkijoille. Kiinnostava ja järjestetty arkistoaineisto houkuttelee opiskelijoita ja muita tutkijoita. Kun aineistoista tehtyä tutkimusta julkaistaan, se herättää kiinnostusta tutkittua asiaa kohtaan.

Arkistoilla on myös suuri kulttuurihistoriallinen merkitys. Ne välittävät sekä arkistonmuodostajan että yhteiskunnan arvoja.

Vältä päällekkäisiä arkistoja

Moninkertainen arkistointi ei ole järkevää. Esimerkiksi Kirkon lähetystyön keskus, Kirkkohallitus, Kirkon Ulkomaanapu ja lähetysjärjestöt tarvitsevat arkistointiin yhteiset pelisäännöt. Tallennettavaa tietoa syntyy yhteisissä työryhmissä, tapahtumissa ja neuvottelupäivillä.

Arkistointivastuusta kannattaa sopia etukäteen. Näin säästyy työtä ja vaivaa ja kaikki osapuolet tietävät, mistä myöhemmin tarvittava tieto löytyy.

– Jo yhteistyöryhmää perustettaessa tai viimeistään ensimmäisessä tapaamisessa on sovittava arkistointivastuusta. Tämä on hyvä kirjata myös tilaisuudesta laadittavaan pöytäkirjaan tai muistioon, Kirkon lähetystyön keskuksen arkistoista vastaava toimistosihiteeri **Katariina Kokko** opastaa.

LEENA-MARIA SIIVONEN
*Kirjoittaja on Kirkkohallituksen
arkistonhoitaja.*

Lue lisää

Mirja Härkönen, Antti Raunio, Timo Vasko: Lähetystyö ja ekumenia arkistojen valossa. Kristillisen lähetystyön ja ekumeenisen toiminnan arkistolähteitä Suomessa 1800- ja 1900-luvuilla. Suomen Kirkkohistoriallinen Seura, Nro 18.

Marja Pohjola, Petra Hakala ja Lauri Hirvilahti (toim.): Arkistot kuntoon – Ta hand om arkivet. Yhdistysten arkistokäsikirja. Tieteellisten seuran valtuuskunta, 2008. Erja Mesikämmen, Leena-Maria Siivonen (toim.): Arkistokelpoinen. Seurakunnan arkisto-opas. Suomen ev. lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2007:1.

Jari Lybeck ym.: Arkistot, yhteiskunnan toimiva muisti. Asiakirjahallinnon ja arkistotoimen oppikirja <http://narc.fi/Arkistolaitos/oppikirja>

Raamattu

Hyvästä siemenestä hyvä sato

■ Kristillisiin kirkkoihin ja yhteisöihin kuuluvien määrä kasvaa maailmassa. Useampi kuin joka kolmas maapallon asukas lasketaan kuuluvaksi kristilliseen kirkkoon tai niiden välittömään vaikutuspiiriin.

Kasvu on erittäin voimakasta Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa. Euroopassa kirkkojen ja kristillisten liikkeiden jäsenten ja kannattajien määrä sen sijaan laskee selvästi.

Voimakas karismaattinen ja tunnustuskunttiin sitoutumaton raamatullinen julistus on saanut kymmeniä miljoonia ihmisiä mukaansa. Uskonyhteisöjä syntyy, ja ihmiset jakavat iloa uskosta Kristukseen. Toisaalta mystiset ja mieltiskelyä korostavat liikkeet vastaavat monen ihmisen uskonnolliseen etsintään.

Samalla lähetystyössä eli kirkon missiossa on tapahtunut viimeisten parin vuosikymmenen aikana painopisteiden muutos. Ilosanoma pelastavasta armosta puetaan eri maissa erilaisiin muotoihin, jotta viesti ymmärrettäisiin ja tulisi vastaanotetuksi. Kirkkojen kesken puhutaan nyt kumppanuudesta ja yhteisestä voimavarojen jakamisesta.

Yksi maailmanlaaja Kristuksen kirkko, joka on pirstoutunut, elää, sykkii ja julistaa ikuista sanomaa omille juurilleen uskollisena. Pohja on siinä pelastustyössä, jonka ihmiseksi tullut Jumala ansaitsi ristillä ja ylösnousemuksessa. Tämä kristittyjen perinnöksi saama viesti on uutta luova voima, joka antaa ihmiselle mahdollisuuden löytää paikkansa Jumalan luomassa maailmassa.

Paavali haastoi tessalonikalaisia rukoilemaan, ”että Herran sana leviäisi nopeasti” (2 Tess 3:1). Samanlainen ajatus on Markuksen evanゲリumin 4. luvun kylväjävertauksessa, jota Jeesus vielä erikseen selittää (jakeit 13–20).

Jumalan sanaa voidaan kylvää monenlaiseen maaperään. Ihmiset vastaanottavat sanan erilaisin motiivein. Hyvä maaperä on kaikkialla mahdollinen, eikä siemenessäkään ole mitään vikaa. Kylvetystä siemenestä sadon saaminen riippuu ainakin siitä, miten se vastaanotetaan. Ihmisten ja yhteiskuntien sisäiset ja ulkoiset rakenteet voivat olla esteinä. Ihmisen kohdalla puhutaan itsekkyydestä ja synnistä. Jo-

Kirsti Rusama

JAAKKO RUSAMA

*Kirjoittaja on dosentti
missiologian yliopistonlehtori.*

**”Sadon saaminen
riippuu ainakin
siitä, miten se
vastaanotetaan.”**

tain tulee ihmisen ja Jumalan välille. Sana ei tuota satoa, koska tämän maailman huolet ja rikkauden petolliset houkutukset monen muun asian ohella tukahduttavat sanan. Ihminen itse ja hänen luomansa rakenteet muodostuvat kylvetyn kasvin esteeksi.

Vertaus kylväjästä on missionaarinen. Se korostaa pelastavan sanoman eteenpäin viemistä. Kylvettävä siemen on se kristillinen pelastus-sanoma, jota ei ole tarkoitettu säilömistä vaan jakamista varten. Jumalan kuvaksi luotuina ihmiset ovat saaneet kylväjän tehtävän. Se on kristittyjen yhteinen missio, jossa kolmiyhäinen Jumala toimii. Kaikkia kristittyjä kutsutaan tähän työtoveruuteen: todistukseen, palveluun ja yhteyteen.

**”Ihmiset ovat
saaneet kylväjän
tehtävän.”**

Hyvät tilastot kertovat luotettavasta rahankäytöstä

Kirkon lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun rahankäyttöä seurataan monella tavalla. Järjestöjen talousjohtajat ovat päättäneet kehittää tilastointiaan aikaisempaa vertailukelpoisemmaksi.

■ Kirkon lähetysjärjestöt ja Kirkon Ulkomaanapu julkaisevat vuosittain toimintakertomukset. Niissä julkaistaan myös tilinpäätökset, tilintarkastuskertomukset ja muita tietoja taloudenpidosta.

Kirkon lähetysjärjestöjen talous on siis julkista. Tilinpäätöskertomukset ovat kuitenkin rakenteeltaan erilaisia ja niiden vertaaminen voi olla vaikeaa. Lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun talousjohtajat ovat päättäneet ryhtyä kehittämään tilinpäätöskertomuksia yhdessä, jotta niistä tulisi entistä luotettavampia ja vertailukelpoisempia.

”Vertailukelpoisen tilaston laatiminen on vaikea tehtävä.”

Taloussuunnittelupäällikkö Maija-Liisa Hieta-kangas Kirkkohallituksen hallinto-osastolta toimii hankkeen konsulttina. Hänen mukaansa muutoksia ehditään saada todennäköisesti jo vuoden 2010 tilinpäätöksiin.

Tilastot kaikkien saatavilla

Kirkon lähetystyön keskus on koonnut vuodesta 1965 alkaen tilastoja lähetysjärjestöjen seurakunnilta ja seurakuntalaisilta vastaanottamasta kannatuksesta. Vuodesta 2004 lähtien mukana ovat olleet myös Kirkon Ulkomaanavun tiedot.

Kevättalvella valmistuva tilasto lähetetään kaikkiin seurakuntiin. Tilasto on luettavissa myös Kirkon lähetystyön keskuksen verkkosivuilta osoitteesta www.lahetyskannatustilasto.org.

Vuodesta 2005 alkaen Kirkon lähetystyön keskus on koonnut myös tilastoa nimeltä Kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian toimijoiden tuotot ja kulut. Koska järjestöillä on hyvin erilaiset organisaatio- ja toimintarakenteet, luotettavan ja vertailukelpoisen tilaston laatiminen on ollut vaikea tehtävä.

Tuotot sisältävät seurakuntien talousarviovarat,

vapaaehtoisen kannatuksen, julkisen rahoituksen ja muut tuotot. Kulut jakaantuvat ulkomaista toimintaa koskeviin kuluihin, ulkomaantyön tukitoimintoihin kotimaassa sekä yleishallintoon. Joillakin järjestöillä on myös muuta toimintaa, josta tilastossa ilmoitetaan vain tuottojen ja kulujen kokonaissummat.

Jotta tilasto olisi mahdollisimman luotettava, järjestöjen talousjohtajat ovat päättäneet tarkastaa sen yhdessä ennen kuin se julkaistaan.

Lähetysyhdistys Kylväjän talousjohtaja **Juha**

Lemettinen on vastannut järjestöjen yhteisten tilastojen laatimisesta usean vuoden ajan. Hänen mielestään on hyvä, että tärkeä tieto järjestöjen toiminnasta kootaan yhteen paikkaan. Koska koajana on Kirkon lähetystyön keskus, tiedot ovat puolueettomia, Lemettinen sanoo.

JAAKKO MÄKELÄ

Ulkoministeriössä ollaan tyytyväisiä kirkon järjestöjen taloudenhoitoon

Ulkoministeriö on myöntänyt tälle vuodelle valtionavustusta kehitysyhteistyöhön viidelle lähetysjärjestölle ja Kirkon Ulkomaanavulle yhteensä noin 16 miljoonaa euroa. Miten rahojen käyttöä valvotaan?

■ Sekä kansalaisjärjestöissä että ulkoministeriössä tehdään paljon työtä sen eteen, että järjestöille uskotun rahan käytöstä raportoidaan luotettavasti.

Ulkoministeriössä kehitetään jatkuvasti ohjeita, miten varainkäyttöä pitää seurata ja miten siitä pitää raportoida sekä kotimaassa että ulkomailla. Järjestöjen kotimaan toimistoissa kootaan joka vuosi yhteen kentillä tehtyjä raportteja ja tilintarkastuksia.

– Toukokuussa lähetetään aina isot paperini-put ulkoministeriöön. Niissä on tarkat selvitykset annettujen varojen käytöstä sekä kotimaassa että ulkomailla, Lähetysyhdistys Kylväjän lähetysjohtaja **Pekka Mäkipää** kertoo.

Suomen Lähetysseura ja KUA ovat ulkoministeriön niin kutsuttuja kumppanujärjestöjä, jotka saavat avustuksensa useammaksi vuodeksi kerrallaan. Niiden raportoinnissa on myös omat aikataulunsa.

Ulkoministeriö tekee lisäksi hankeseurantamatkoja eli tutustuu järjestön työhön kohdemaissa. Myös Suomen edustustot seuraavat hankkeiden edistymistä.

Silloin tällöin ulkoministeriö tilaa ulkopuoliselta tilintarkastustoimistolta erityisilintarkas-

tuksen, jossa järjestön kirjanpidon oikeellisuus käydään läpi hyvin tarkasti.

– Ulkoministeriön vaatimukset raportoinnin ja suunnittelun suhteen kasvavat koko ajan. Järjestöissä tarvitaan tämänkin vuoksi entistä ammattitaitoisempaa henkilökuntaa, Mäkipää sanoo.

Ulkoministeriön kansalaisjärjestöyksikön päällikkö **Okko-Pekka Salmimies** on tyytyväinen lähetysjärjestöjen ja KUA:n tapaan valvoa valtionavustusten käyttöä ja raportoida siitä.

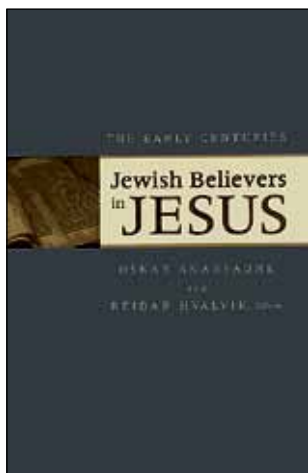
– Mainitut järjestöt ovat osoittautuneet luotettaviksi kehitysavun kanaviksi, Salmimies sanoo.

Toisinaan käy niin, että järjestöjen paikallisten yhteistyökumppanien yksittäiset työntekijät käyttävät rahoja väärin. Tällöin asiat selvitetään, väärinkäytöksiin syyllystyneet asetetaan vastuuseen teostaan ja järjestö on velvollinen palauttamaan väärinkäytetyt rahat Suomen valtiolle.

DANIELLE MIETTINEN

Ulkoministeriön myöntämä kehitysyhteistyön valtionapu vuonna 2010:

- Suomen Lähetysseura 7 161 000
- Kirkon Ulkomaanapu 7 100 000
- Suomen ev.lut Kansanlähetys 533 000
- Evankelisluterilainen Lähetysyhdistys Kylväjä 835 000
- Suomen Piipliaseura 341 000
- Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland 20 000

■ Keitä olivat ensimmäisten vuosisatojen Jeesukseen uskovat juutalaiset?

Oskar Skarsaune ja Reidar Hvalvik (toim.): *Jewish Believers in Jesus. Early centuries.* Hendrickson Publishers 2007. 930 sivua.

Kansainvälinen, norjalaisvetoinen ryhmä on saanut valmiiksi ensimmäisen osan kirjasarjasta, joka kertoo Jeesukseen uskovaista juutalaisista kautta aikojen.

Maailmalla eletään henkilöhistoriallisen tarkastelutavan nousuaikaa. Suomessakin julkaistiin vuonna 2001 laaja kansallisbiografia eli 6000 pienoiselämäkerran kokoelma Suomen historian vaikuttajista. Kansainvälinen hanke, jossa tarkastellaan Jeesukseen uskovia juutalaisia kautta aikojen, on tavoitteiltaan vähän samanlainen.

Sarjan ensimmäinen osa käsittelee varhaiskristillisiä vuosisatoja. Teos on perusteellisten artikkelien kokoelma, jonka sisällöstä vastaavat 16 patristiikan asiantuntijaa.

Teeman tarkastelu aloitetaan Uudesta testamentista. Siinä kuvatut apostolit ja monet varhaiskristillisen seurakunnan jäsenet olivat taustaltaan juutalaisia. Myös Paavali ja hänen

kirjeensä ovat teeman kannalta tärkeitä.

Tarkastelu etenee apostolien ajan jälkeiseen kirjallisuuteen. Siitä voi huomata, että Jeesukseen uskovia juutalaisia on hyvin erilaisia ryhmittymiä, muun muassa nasarealaiset, Kerint-hoksen kannattajat, ebioniitit ja elkesaitit. Erojen syynä oli erilainen kristologia ja käsitys Jeesuksen jumaluudesta.

Aiheen hahmottelua vaikeuttaa lähteiden monimuotoisuus. Monet Jeesukseen uskoneet juutalaiset ovat saaneet nimensä historian lehdille vastustajiensa kautta. Tämä ei aina tee heille oikeutta ja pakottaa kirjoittajat lähdekriittiseen tarkasteluun. Henkilöelämäkertoja kirjassa ei ole tarjolla.

Jewish Believers in Jesus on uraauurtava perusteos, joka yrittää koota laajan aineiston yksien kansien väliin. Teos palvelee asiantuntevaa lukijaa, joka etsii aiheesta kokonaiskuva. Varhaiskristillisen ajan tuntemus on tarpeen nykyisinkin, kun erilaiset vanhat katsomukset nostavat taas päätään.

Sarjasta on tekeillä toinen osa, joka tulee käsittelemään keskiajan Jeesukseen uskovia juutalaisia.

JUHANI KOIVISTO

Kirjoittaja on Kansanlähetyksen lähetysteologi ja aluekoordinaattori.

■ Pioneerilähetyksestä itsenäisen kirkon syntyyn Thaimaassa

Marika Björkgren-Thylin: *From Pioneer Mission to Autonomous Church. Lutheran Mission Cooperation and Church Building in Thailand 1976-1994.* Åbo Akademi Press. 474 sivua. 2009.

Thaimaa on suomalaisen lähetytyksen painopistealueita. Jo siksi on tärkeää, että tehtyä työtä on tarkasteltu myös tieteellisesti.

Marika Björkgren-Thylin

Suomen Lähetyseuran ruotsinkielisen osaston päällikön **Marika Björkgren-Thylinin** väitöskirja antaa yleiskuvan Thaimaan kristillisyydestä ja yhteiskunnasta sekä tutkii paikallisen luterilaisen kirkon kasvua itsenäiseksi norjalaisten ja suomalaisten lähetystyöntekijöiden tukemana.

Työ erittelee lähetytyksen menetelmiä, thai-kontekstiin soveltuvan liturgian kehittymistä, lähetytyksen teologista perustaa sekä seurakuntien organisoitumista ja pyrkimystä taloudelliseen itsenäisyyteen. Kirja huipentuu kuvauksiin itsenäisen thai-kirkon peruselementeistä. Björkgren-Thylin kuvaa kirkon konstituution laatimista, sopimuksen tekemistä kirkon ja lähetytsjärjestöjen kanssa sekä uuden kirkon strategioiden ja painopisteiden luomista.

Tutkimuksesta on epäilemättä hyötyä paitsi suomalaiselle lähetytyölle ja globaalille kristillisyyden opiskelulle myös Thaimaan luterilaiselle kirkolle itselleen. Itsenäisen kirkon syntyprosessin systemaattinen kuvaus ja analysointi palvelee yleisemminkin, vaikka kaikkea ei voi toiseen kontekstiin siirtää.

TOMI KARTTUNEN

Kirjoittaja on Kirkkohallituksen ulkoasiainosaston teologisten asiain sihteeri.

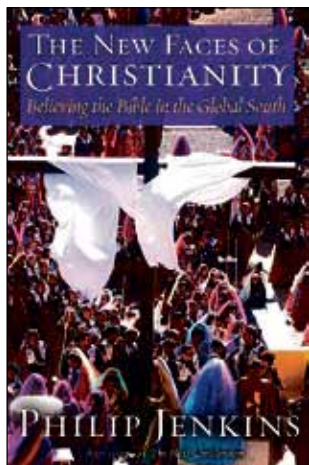
■ Etelän kristityt korostavat Raamatun arvovaltaa

Philip Jenkins: The New Faces of Christianity. Believing the Bible in the Global South. Oxford University Press. 2006. 250 s.

Aasian, Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kirkkojen kasvusta on jo jonkin aikaa ollut tietoja ja tilastoja saatavilla. Sen sijaan näiden kirkkojen teologista työskentelyä tunnetaan länsimaissa vähän. Sekin mitä tunnetaan, saattaa olla valikoitua ja länsimaisten mieltymysten mukaisesti vääristynyttä.

Jenkins toteaaakin, että tietyt eteläisen pallonpuoliskon teologit ovat tunnetumpia länsimaissa kuin kotimaissaan. He ovat riippuvaisia länsimaista, usein radikaaleista virtauksista. Jenkins julkaisi vuonna 2002 kuuluisaksi tulleen kirjan *The Next Christendom*. Hänen toinen kirjansa *The New Faces of Christianity* analysoi etelän teologista ajattelua.

Etelän ja idän kristityt korostavat Raamatun arvovaltaa. Raamatun, erityisesti Vanhan testamentin maailma on lähempänä heitä kuin länsimaisia lukijoita. Heidän on helppo

löytää vastaavuuksia Raamatun ajan yhteiskunnan ja oman elämänsä välillä. Henkimaailma on todellisuutta.

Raamattua pidetään ohjeellisenä myös eettisissä kysymyksissä. Joissakin asioissa tämä johtaa länsimaisittain katsottuna konservatiivisiin korostuksiin.

Etelän kirkkojen teologista ajattelua ei kuitenkaan voi sijoittaa akselille, jonka päissä ovat konservatiivit ja liberaalit. Raamatun sanan kunnioittaminen antaa tilaa erilaisille tulkinnoille ja Raamattua käytetään myös yhteiskunnan uudistamisen voimana. Esimerkiksi naisten oikeuksien puolustajat löytävät uusia näkökulmia Vanhan testamentin naisten elämästä.

JAAKKO MÄKELÄ

■ Lähetystyön ydinkysymys on sielun pelastus

Arto Härmäläinen: Päämääränä kasvu. Lähetystyön perusteet. Aikamedia. Keuruu 2009. 175 sivua.

Missiologian tohtori **Arto Härmäläinen** toimi lähetysjohtajana Fida Internationalissa (entinen Suomen Vapaa Ulkolähetys) vuosina 1987–2008. Hän on toiminut puheenjohtajana myös helluntaiherätyksen Euroopan ja maailman katto-organisaatioissa.

Härmäläisen teos *Päämääränä kasvu* tuo innostavasti esiin lähetysteologian keskeiset perusteet ja niistä johdetun lähetysstrategian, sen käytännön toteutuksen ja tulokset. Teoksen keskeinen ajatus on, että lähetys perustuu Jumalan kolmiyhteyteen ja ottaa ihmisen huomioon kokonaisvaltaisesti.

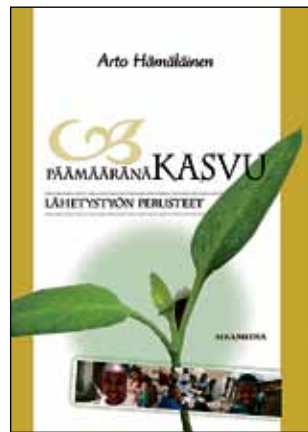
Julistus, opetus ja palvelu kuuluvat yhteen. Jumala toimii Luojana, Lunastajana ja Pyhänä

Henkenä luomassaan maailmassa ja tekee itse mahdolliseksi lähetystehtävän toteuttamisen. Pyhä Henki valaisee ja ohjaa teologista ja strategista työskentelyä: kaikki lähetysstrategia on Pyhän Hengen strategiaa. Rukous on kaiken toiminnan edellytys ja ydin.

Suomen helluntailiikkeen lähetystyöntekijöiden määrä kasvoi vuosina 1988–1992 rukouskampanjan tuloksena 101 lähetystyöntekijällä. Vuonna 2003 jokaista 130 helluntaiseurakuntalaista kohden oli yksi lähetystyöntekijä. Härmäläinen muistuttaa, että ”lähetystyön ydinkysymys on ihmisielun pelastus”.

Härmäläisen teos kuuluu ehdottomasti lähetystyön ammatilaisten ja lähetystyön johtamisesta kiinnostuneiden perusteoksiin.

TIMO VASKO

■ Kuka keksi lähetysaarnajan?

Liisa Hovila-Helminen (toim.): Uskoa teoiksi 150 vuotta. Suomen lähetysseura 1959–2009. Helsinki 2008.

Viime vuonna 150 vuotta täyttäneen Suomen lähetysseuran julkaisema *Uskoa teoiksi 150*

vuotta on koottu lähetystyön asiantuntijoiden artikkeleista.

Herännäisyyttä tutkinut **Ilkka Huhta** liittää suomalaisen lähetyssinnostuksen synnyn osaksi kansallista heräämistä. Liikkeelle oli lähdeittävä peruskäsitteistä. Esimerkiksi sana ”lähetyssaarnaaja” on Huhdan mukaan herännäispappi **J.F. Berghin** luoma ilmaisu. **Henrik Renqvistin** esittämä ”pakanain kääntäjä pappi” ei ole kantanut meidän päiviimme saakka.

Jos kirjasta pitäisi nostaa esille yksi artikkeli, valitsisin **Paulos Huangin** ”Muutoksen tuulia. Kristillisen lähetyksen tulevaisuudennäkymiä Kiinassa”. Kiinalle on tyypillistä ovien avautumisen ja sulkeutumisen ajat. Viime vuosina ovi on jälleen ollut raollaan. Kiinalaisilla on ollut suuri halu kuulla evankeliumia ja viranomaisilla tarve olla tästä selvillä. Tämä on synnyttänyt jännitteitä. Suomen lähetysseura on saanut 150 vuoden aikana osansa kiinalaisista myötä- ja vastatuulista.

Viime vuosina kristikansa on kysellyt, minkälaisen linjan 150-vuotias Suomen Lähetysseura omaksuu. Tarjolla on kaksi reittiä. Toista kuvaa **Tapio Leskinen**. Hän haluaisi yhdistää lähetystyön ja kansainvälisen diakonian ”kokonaisvaltaisen ja

globaalin oikeudenmukaisuuden tavoittein”. Tällä linjalla lähetystyö johdetaan maailman tilanteesta käsin.

Toisenlaisen mallin piirtää **Risto Ahonen**, joka toteaa: ”Lähetystyö nähdään syvemmin kuin aikaisemmin Jumalan rakkaudesta ja Kolminaisuudesta nousevana Jumalan omana lähetyksenä. Kristuksen sovitus- ja lunastustyö on ja tulee olemaan lähetystyölle aivan keskeinen...”

Suomen lähetysseuran alkuperäinen näky on ollut tällä jälkimmäisellä linjalla, jolla sen toivoisi säilyvänkin.

JUHANI KOIVISTO

■ Kattava tutkimus 21 valtion uskonnollisuudesta

Bertelsmann Stiftung (ed.): What the World believes. Analyses and Commentary on the Religion monitor 2008. Verlag Bertelsmann Stiftung, Gütersloh 2009. 751 sivua.

Bertelsmann-säätiön tuottamassa laajassa teoksessa tarkastellaan 21 valtion kansalaisten uskonnollisuutta. Kyselytutkimuksessa, joka tehtiin puhelimitse tai kasvotusten, on käytetty yli 100 kysymystä, joilla on mitattu perinteisiä ja uusia uskonnollisia ilmiöitä.

Tutkimukseen on haastateltu 21 000 ihmistä. He ovat kertoneet uskonnonharjoituksestaan, Jumalaa koskevista käsityksistään, henkilökohtaisista arvoistaan ja muista elämälle merkitystä antavista asioista. Tällainen tutkimus edustaa sekä tieteenalojen että uskontojen välistä dialogia.

Teos sisältää lukuisia graafisia esityksiä. Niistä voi lukea esimerkiksi sen, että fundamentalismi ilmiönä on eniten edustettuna Marokossa ja vähiten Sveitsissä.

Espanjassa miehistä 25 pro-

”Nigerilaisista nuorista aikuisista 93 prosenttia rukoilee.”

senttia ilmoittaa, ettei usko Jumalaan eikä mihinkään jumalalaiseen. Naisten kohdalla prosenttiluku on 13.

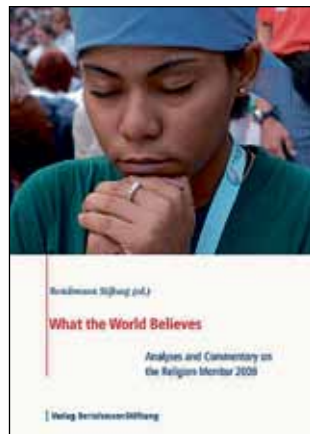
Eniten rukoilevia nuoria aikuisia on puolestaan Nigeriassa (93%) ja vähiten Ranskassa (9%).

Kiinnostava on myös kirjan luku, jossa kerrotaan mitä muslimit uskovat Indonesiassa, Israelissa, Marokossa, Nigeriassa ja Turkissa. Muslimien keskuudessa usko enkeleihin on yleisintä Marokossa ja vähäisintä Israelissa. Muslimien usko demoneihin on myös yleisintä Marokossa, mutta vähäisintä Israelissa.

What the World believes on teos, joka sisältää suuren määrän tutkittua yksityiskohtaista tilastotietoa. Se on käyttökelpoinen tietopankki aikamme uskonnollisuuteen kuuluvista tekijöistä.

Tutkimuksessa mukana olevat valtiot ovat Australia, Brasilia, Espanja, Etelä-Korea, Guatemala, Indonesia, Intia, Iso-Britannia, Israel, Italia, Itävalta, Marokko, Nigeria, Puola, Ranska, Saksa, Sveitsi, Thaimaa, Turkki, USA ja Venäjä.

TIMO VASKO

Hiippakuntadekaani Ari Hukari ja piispa Matti Repo hiljentyivät yhteiseen esirukoukseen Haitin maanjäristyksestä kärsivien puolesta.

Julistamaan ja parantamaan

Evangeliumin julistaminen ja diakoninen palvelu kuuluvat yhteen. Kirkon kansainvälisen vastuun neuvottelupäivillä tätä ajatusta toistettiin usein, vaikka tuskin kukaan oli siitä enää eri mieltä.

■ Kristus kutsuu ja valtuuttaa kirkkonsa sekä julistamaan että palvelemaan ihmisiä heidän ajallisisa tarpeissaan. Siis tekemään, niin kuin hän itsekin teki: saarnaamaan evangeliumia ja parantamaan sairaita. Kirkon kansainvälisen vastuun neuvottelupäivien avajaisiin Tampereen Kalevan kirkkoon tammikuussa kokoontunut parinsadan hengen joukko sai kuulla useassa puheenvuorossa tämän saman viestin.

Tampereen hiippakunnan piispa Matti Repo sanoi avajaispuheessaan, että näiden kahden palvelumuodon välillä ei kuitenkaan enää ole sellaista jännitettä, kuin esimerkiksi 1960-luvulla. Silloin

monet kirkot ja kristilliset liikkeet alkoivat arvostella Kirkkojen Maailmanneuvoston linjaa liian poliittiseksi. Vastareaktiona syntyi vuonna 1974 Lausannen liike, joka on myöhemmin laajentanut lähetyskäsitystään. Nykyisin se sisältää evankelioinnin lisäksi myös palvelun.

Toisaalta kansainvälisen ekumeenisen liikkeen käsitys kirkon missionaarisuudesta on syventynyt.”

– Kirkon olemus ja tehtävä on alettu nähdä yhteydessä Kristuksen omaan missioon. Kristus on ylösnousemuksellaan vapauttanut pahan vallasta ja murskannut elämää tuhoavat voimat. Tullessaan osalliseksi Kristuksen elämästä, kirkko on samalla tullut osalliseksi Kristuksen tehtävästä, Repo sanoi.

”Ekumeenisen liikkeen käsitys kirkon missionaarisuudesta on syventynyt.”

Ajankohtaista

Neuvottelupäivien osallistajat antoivat lahjan Haitin auttamiseksi.

Kirkko, koulu ja klinikka

Suomalaisen lähetystyön historiaa tarkastellut hiippakuntadekaani **Ari Hukari** epäili, että läntiselle kristikunnalle on saattanut käydä yhtä huonosti kuin Ilmestyskirjan Efeson seurakunnalle.

– Olen ajatellut tätä Ilmestyskirjan kuvaa, jossa Herra sanoo sysäävänsä Efeson lampunjalan syrjään. Onko Herra uskonut valtakunnan salaisuudet niille, jotka kantavat sen hedelmää? Hukari pohdiskeli kristikunnan painopisteen siirtymistä etelään ja itään.

Hänen mielestään vanhalla kristikunnalla on vielä kuitenkin tärkeä valmentajan ja rahoittajan rooli kirkon kansainvälisessä tehtävässä. Tämän tehtävän kestävä kolmikanta on yhä sama kuin 150 vuotta sitten Ambo-Kavangolla:

– Suomalaiset rakensivat kirkon, koulun ja klinikan.

Hukarin mielestä suomalaiset lähetystyöntekijät ansaitsevat kiitosta siitä, että he eivät ole olleet

liikkeellä herroina halliten, vaan enimmäkseen palvelijan mielellä. Se, että Suomella ei koskaan ole ollut siirtomaita, on Hukarin mielestä lähetystyössä edelleen siunaus.

Raamattu heikkojen puolella

Kirkon Ulkomaanavun kampanjapäällikkö **Petri Merenlahti** muistutti, että Raamatussa on parituhatta kohtaa, joissa puhutaan haavoittuvien rakastamisesta. Heitä ovat esimerkiksi köyhät, lesket, muukalaiset ja viholliset. Tammikuinen maanjäristys Haitissa osoitti jälleen kerran, että rakkauden käskystä on tullut globaali.

Merenlahti nostatti toivon mielialaa suurten haasteiden keskellä muistuttamalla, että kirkko on ollut mukana monissa tärkeissä yhteiskunnallisissa muutoksissa, kuten orjuuden ja apartheidin lopettamisessa. Tämän päivän haasteina hän mainitsi ilmastonmuutoksen ja maamiinat.

– Suuret globaalit haasteet ovat moraalisia, Merenlahti sanoi.

Hän lähetti terveisiä myös herätysliikkeille:

– Herätystä voi sanoa herätysliikkeeksi vasta kun sillä on pysyviä yhteiskunnallisia vaikutuksia.

Verkostoista voimaa

Kirkon kansainvälisen vastuun neuvottelupäivien anti ei rajoitu siihen, mitä ohjelmalehtisessä lukee. Monet tulevat myös tapaamaan vanhoja kollegoita ja tutustumaan uusiin. Näkemysten ja ideoiden vaihtaminen on virkistävää, kertoi Nurmijärven seurakunnan lähetys sihteeri **Eeva Halonen**.

Kirkon Ulkomaanavun yhteyshenkilö, kaarinalainen **Paavo Nevalainen** pohti kahvikupin ääressä Yhteisvastuukeräyksen tulevaisuutta. Nevalainen on toiminut Kaarinassa keräyspäällikkönä ja kerännyt itse ovelta ovelle 17 vuotta. Hän uskoo, että listakeräyksen aika alkaa olla ohi.

– Ainakaan kaupungissa ei enää koeta soveliaaksi astua keräyslistan kanssa toisen reviirille. Listakerääjien saaminen on myös ollut vaikeaa.

Maaseudulla listakeräys vielä toimii.

– Maalla tuttu kerääjä otetaan lämpimästi vastaan, Paavo Nevalainen sanoi.

Kirkon kansainvälisen vastuun neuvottelupäivät järjestivät Kirkon lähetystyön keskus, Kirkon Ulkomaanapu, Tampereen hiippakunta ja Kalevan seurakunta. Seuraavat neuvottelupäivät järjestetään vuonna 2012.

Teksti ja kuvat:

DANIELLE MIETTINEN

Juhana Sihvo

Missio maailma -kurssilainen Joanna Niemi pitää todennäköisenä, että hän lähtee joskus ainakin lyhytaikaiseen lähetystyöhön. Myös Vili Kallo-nen osallistui kurssille.

Lukiossa opiskellaan lähetystyötä

Ylöjärven lukiossa voi suorittaa syventävän uskonnon kurssin Missio maailma.

■ Lähetystyöhön ja uskontoihin keskittyvä kurssi Missio maailma on ollut Ylöjärven lukion kurssitarjottimella vuodesta 2001. Aloite tuli seurakunnalta, mutta lukio toivotti hankkeen tervetulleeksi.

Tunnit järjestetään seurakunnan tiloissa ja seurakunnan kustannuksella. Osallistujia on ollut vuosittain 5–14. Käytännön vastuun kurssin toteuttamisesta kantaa lähetysseurakunta, mutta lähetyspappi osallistuu tuntien pitämiseen.

Suurin osa tunneista rakentuu vierailevien asiantuntijoiden varaan. Kurssiin sisältyy retkipäivä. Viimeksi järjestetty kurssi vieraili Helsingissä Suomen Piplaseurassa, Kirkon Ulkomaanavussa, Suomen Lähetysseurassa sekä Kirkon lähetystyön keskuksessa.

Idea kurssista lähti liikkeelle Hämeenkyrön ro-vastikunnan lähetysseurakunnan ja -pappien kokoon-tumisesta, jossa pohdittiin lähetyskasvatusta.

– Meillä oli huoli siitä, että nuorilla ei ole tietoa lähetystyöstä, Ylöjärven seurakunnan lähetysseurakunta **Kaija Luoma** kertoo.

Kohderyhmäksi valittiin lukiolaiset, koska siinä iässä nuoret etsivät omaa paikkaansa maailmassa.

Seurakunta otti yhteyttä Ylöjärven lukioon, jossa ideaa pidettiin toteuttamiskelpoisena. Rehtori **Jarkko Tuomennorron** mukaan koulussa on suhtauduttu erittäin positiivisesti seurakunnan toteuttamaan Missio maailma -kurssiin.

– Lähetyskurssi kiinnostaa koululaisia. Se tukee koulun tavoitteita, täydentää uskonnonopetuksen kokonaisuutta ja antaa oppilaille lisää valmiuksia myös ylioppilaskirjoituksiin.

JUHANA SIHVO

Ajankohtaista

Radiojärjestöt laajentavat kielivalikoimiaan

■ Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat (SANSa) aloitti radio-ohjelmien tukemisen Aasiassa kahdella uudella kielellä. Näitä ovat kharian kieli Intiassa ja khmerin kieli Kambodžassa.

Khariat ovat Intiassa, Jharkhandin osavaltion alueella asuva heimo. Kerran viikossa kuultavan khariankielisen radio-ohjelman tuottaa luterilainen Gossner-kirkko ja sen radioi TWR-Intia. Kharia on kuudestoista SANSAn tukema radio-ohjelmakieli Intiassa.

Khmer on Kambodžan virallinen kieli, jota puhuu äidinkielenään yli 13 miljoonaa ihmistä. SANSa tukee Kambodžaan radioitavaa khmerinkielistä naistenohjelmaa.

SANSa lisää ensi vuonna tukeaan myös Afrikan radiotyölle. Järjestö alkaa kustantaa kolmatta viikoittaista afarinkielistä radio-ohjelmaa Etiopiaan.

Vuonna 2010 SANSa kustantaa kristillisiä radio-ohjelmia Aasiaan, Afrikkaan ja Eurooppaan 39 kielellä sekä tukee arabian-, farsin- ja turkinkielistä televisiotyötä.

SANSAn yhteistyökumppani, kansainvälinen radiolähetysjärjestö TWR (entinen Trans World Radio) lähettää kristillisiä radio-ohjelmia eri puolille maailmaa jo yli 220 kielellä tai kielimurteella. Ohjelmia voi kuulla yli 160 maassa.

– Uskon että jokaisella viestimellä on oma paikkansa. Radion etu on, että sitä voi kuljettaa mukana ja käyttää missä päin maailmaa tahansa. Vaikka radio keksittiin jo yli sata vuotta sitten, se on edelleen erittäin käyttökelpoinen joukkoviestin, TWR:n johtaja **Lauren Libby** sanoo.

– BBC ja Voice of America lähettävät radio-ohjelmia noin 70 kielellä kumpikin. TWR haluaa kommunikoida niin monella äidinkielellä kuin mahdollista, Libby kertoo.

Maailmassa on lähes 3 miljardia alle 25-vuotiaasta, ja heistä suurin osa on alle 15-vuotiaita. Yksi TWR:n nykyisistä painopistealueista onkin lasten ja nuorten tavoittaminen.

Vaikka TWR on radiojärjestö, Libby uskoo, että järjestö on kutsuttu käyttämään muitakin viestimiä. Tällä hetkellä hengellinen sanoma kulkee eteenpäin varsinkin länsimaissa myös niin sanotun yhteisöllisen median välityksellä. Facebookin tai Twitterin kautta välitetyt viestit leviävät Libbyn mukaan nopeasti kuin virus.

ANNALEENA PAKKANEN
*Kirjoittaja on Radiolähetysjärjestö
Sanansaattajien tiedottaja.*

Radioraamattukoulu kolmannelle kierrokselle

SANSAn kustantama Raamattu kannesta kanteen -ohjelma aloittaa kesäkuussa kolmannen radiointikierroksen. Vuodesta 1997 radioitu ohjelma kuuluu tällä hetkellä Radio Dein, Radio Kajauksen ja Järviradion taajuuksilla sekä internetissä. Radiopastori **Jukka Norvannon** radiossa pitämistä raamattuopetuksista koottu 54-osainen Raamattu elämään -kirjasarja valmistuu toukokuussa. Näiden virstanpylväiden kunniaksi SANSa ja Tampereen Kalevan seurakunta järjestävät 22.5. Kalevan kirkossa juhlat ”Raamattu elämään – kannesta kanteen”.

Lisätietoa: www.sansa.fi

Sley aloitti lähetystyön Japanissa 110 vuotta sitten

■ Sley lähetti ensimmäiset lähettinsä ulkomaille vuonna 1900. Ensimmäisenä lähdettiin Japaniin. Suomalaisten lähetystyöntekijöiden saapuessa maahan 110 vuotta sitten, siellä oli tehty protestanttista lähetystyötä vasta noin 40 vuoden ajan. Kastettuja protestanttisten seurakuntien jäseniä oli

Japaniin vuonna 1904 saapunut Siiri Uusitalo oli Sley'n ensimmäisiä lähetystyöntekijöitä. Kuva on Seija Jalagin teoksesta Japanin kutsu (SKS 2007).

Ann-Christine Marttinen

Pakistanin kristillisen Tankin sairaalan potilaat ovat olleet tyytyväisiä siihen, että sairaalassa on autettu erottelematta kaikkia apua tarvitsevia.

kuitenkin noin 40 000. Maassa oli ollut kahdeksan vuoden ajan amerikkalaisia luterilaisia lähetystyöntekijöitä, joiden yhteydessä työ aloitettiin.

Suomalaisten luterilainen lähetystyö asettui sittemmin Japanin vuoristoseuduille Suwa-järven ympärille. Seurakuntia syntyi ja työ laajeni myös Tokioon ja Hokkaidon saarelle. Syntyneistä seurakunnista muodostui itsenäinen evankelis-luterilainen kirkko vuonna 1913. Vuonna 1953 se liittyi amerikkalaisen lähetystyön tuloksena syntyneeseen Japanin evankelis-luterilaiseen kirkkoon.

Tällä hetkellä Sleyllä on Japanissa kuusi lähetystyöntekijää.

SIRKKA-LIISA HUHTINEN

Kirjoittaja on Sleyn lähetyskasvatus- ja aluekoordinaattori.

Suomen Lähetysseura 50 vuotta Pakistanissa

■ Vuonna 2010 on kulunut 50 vuotta siitä, kun kenttäpiispa emeritus **Viljo Remes** perheineen matkusti Pakistanin luoteiseen rajamaakuntaan ja Suomen Lähetysseuran työ maassa alkoi. Työn painopiste on alusta alkaen ollut vähemmistöyhteisön kehittäminen: kristillinen kasvatus, koulutus ja terveydenhoito.

Enemmistö Pakistanin kolmesta miljoonasta

kristitystä polveutuu Intian niemimaan kastittomista hinduista, jotka 1800-luvun lopulla kääntyivät kristinuskoon. Vaikka perustuslaki takaa vähemmistöjen oikeudet, kristityillä ei ole poliittista eikä taloudellista valtaa.

Kirkko rakentaa jatkuvasti siltoja muslimiyhteisöön yhdessä maltillisten muslimien kanssa. Lähetysseuran ja valtion kehitysapuvaroin on rakennettu kouluja sekä rakennettu uudelleen yli sata vuotta vanha Bannun sairaala erittäin konservatiivisen alueen naisille ja lapsille. Lähetysseura tukee myös raamattukurssien toimintaa sekä kirkon sairaaloiden ja klinikoiden hengellistä työtä.

Pohjois-Pakistan kärsi pahoin maanjäristyksestä 2005. Lähetysseura rakennuttaa alueelle yhteiskoulua. Poliittiset levottomuudet ovat vaikeuttaneet kaikkea kirkon toimintaa. Enimmillään Pakistanissa on ollut lähes kaksikymmentä työntekijää, nyt vain yksi, fysioterapeutti **Jenni Haunia** Tankin sairaalassa.

Tällä hetkellä sairaalassa ei ole lääkäreitä, mutta äitiys- ja lastenneuvola sekä fysioterapia toimivat ja poliklinikka toimii osittain. Kirkon sairaalat eivät ole tärkeitä vain siksi, että sairast saavat hoitoa, vaan myös siksi, että niissä kuulee Jumalan sanaa.

ANN-CHRISTINE MARTTINEN

Kirjoittaja on fil.maist., joka toimi pitkään Suomen Lähetysseuran palveluksessa.

Yhteistyötä syrjäytymistä vastaan Espoossa

Espoossa muslimiyhdistys ja seurakunnat yhdistivät voimansa torjuakseen uussuomalaisten nuorten syrjäytymistä.

■ Espoon seurakunnat ja paikallinen muslimiyhdistys ovat ryhtyneet yhdessä ehkäisemään uussuomalaisten nuorten ja perheiden syrjäytymistä Espoon Suvelassa ja Leppävaarassa.

Aloite tuli muslimeilta. Imaami Abdoul-Majid Tahirou-Varjosen, tohtori Rachid Zaitrin ja monikulttuurisuustyön sihteeri Pertti Poutasen neuvottelujen tuloksena syntyi projekti *Uussuomalaiset nuoret Espoossa*. Sen taustayhteisöjä ovat The Islamic Heritage for Humanity and Enlightenment -yhdistys, Espoon tuomiokirkkoseurakunta ja Leppävaaran seurakunta. Projekti kestää vuoteen 2011 asti.

Syrjäytymistä ehkäistään kasvatus-keskusteluilla kristittyjen ja muslimivanhempien kesken, järjestämällä nuorille toimintaa, tekemällä yhteistyötä nuorisotyössä sekä uskontodialogilla.

Uskontodialogia varten Espooseen perustettu pysyvä uskontodialoginen työryhmä. Tarkoitus on käydä myös säännöllisiä keskusteluja kirkkoherro-

Espoon seurakuntayhtymä

Uuden yhteistyön käynnistymisestä iloitivat Leppävaaran kirkkoherra Kalervo Salo (vas.), Espoon tuomiorovasti Antti Kujanpää, valt.tri Rachid Zaitri ja Suvelan imaami Abdoul-Majid Tahirou-Varjonen.

jen ja imaamien kesken.

Toiminta sopii Espoon kaupungin monikulttuurisuusohjelman tavoitteisiin luoda uskontojen välistä keskustelua.

PERTTI POUTANEN

Kirjoittaja on Espoon seurakuntayhtymän monikulttuurisuustyön sihteeri.

Avaa ikkuna islamiin!

IKKUNA ISLAMIIN KOULUTUS (3 OP) 18.-20.3.2010 Järvenpään koulutuskeskuksessa. Tarkemmat tiedot löytyvät Kirkkomme lähetys-lehdestä 2/2009 (s. 46-47) ja <http://www.evl.fi/kirkonkello/> kohdasta tapahtumat.

Ilmoittautuminen 4.3. mennessä: Katariina Kokko puh. 09-1802364 tai katariina.kokko@evl.fi

Järjestäjä: Kirkko ja islam -työryhmä.

Tietoa myös muista koulutuksista osoitteessa: www.evl.fi/kkh/kuo/klk/Koulutus

Missiologinen teemapäivä 27.9.

Aiheena Suomen lähetysneuvoston suhde maailmanlähetyksen Edinburgin liikkeeseen ja Lausannen liikkeeseen ennen ja tänään

Alustajat: Matti Korpiaho ja Seppo Väisänen

Paikka: Tähtitorninkatu 18, Pihasali klo 13-16

Ilmoittautuminen 20.9. mennessä info@lahetysneuvosto.fi

Tarjoilu ja aineisto 15 €

Järjestäjä: Suomen lähetysneuvosto

Lähetysjärjestöjen kesäjuhlat 2010

21.–23.5. SUOMEN PIPLIASEURAN EKUMEENINEN RAAMATTUTAPAHTUMA KOTKASSA. Teemana *Teh- taan varjossa, sataman valossa*. Mukana Burundin Pipliaseuran pääsihteeri **Marjorie Niyunge- ko** sekä Afrikan pipliaseurojen HIV/AIDS-työn koordinaattori **Immanuel Kofi Agamah** Ke- niasta.

11.–13.6. SUOMEN LÄHETYSSEURAN LÄHETYSJUHLAT VARKAUDESSA. Teemana *Puusta puitkille*. Mu- kana mm. Tansanian ev.lut. kirkon Itäisen Victoriajärven hiippakunnan naistyonjohtaja **Mimii Brown** ja Namibiasta Paulinummin semi- naarin opettaja **Nokokure Gaomas**.

18.–20.6. LÄHETYSYHDISTYS KYLVÄJÄN LÄHETYKSEN KESÄPÄIVÄT KAUNIAISSA. Teemana *KUTSU – vastausta pyydetään*. Vieraana toiminnanjohtaja **Chondon Soren** Bangladeshista.

1.–4.7. SVENSKA LUTHERSKA EVANGELIFÖRENIN- GEN I FINLAND ÅRSFEST I MUNSALA. Gäst **Stefan Gustavsson** från Sverige. Missionsfest i Joma- la, Åland, 6–8.8.

2.–4.7. RADIOLÄHETYSJÄRJESTÖ SANANSAATTA- JIEN KESÄPÄIVÄT JYVÄSKYLÄSSÄ. Teemana *Jumala on suurempi*. Vieraina TWR-Indonesian johtaja **Fredrik Makitan** ja radiotuottaja **Susilowati Makitan**.

Kirsi Myllyntemi

Toiminnanjohtaja **Chondon Soren** Bangladeshista vierailee Kylväjän kesäjuhlilla Kauniaisissa.

2.–4.7. SLEYN VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMI- JUHLA KÄLVIÄLLÄ. Teemana *Risti näkyy*. Vierai- na presidentti **Sumiyuki Watanabe** Japanin ev.lut. kirkosta ja piispa **Thomas Asiago** Ke- nian ev.lut. kirkosta.

2.–4.7. KANSANLÄHETYSPÄIVÄT LAHDESSA. Teema- na *Suoralinja*. Mukana pastori **Feini Madjirov** ja kanttori **Adil Yasar** Peshteran luterilaisesta seurakunnasta Bulgariasta sekä Missionssam- bandet –järjestön tiedotusjohtaja ja *Utsyn*-leh- den päätoimittaja **Espen Ottosen** Norjasta.

Huhtikuu on Raamattukuu

Suomen Pipliaseura viettää huhti-toukokuus- sa Raamattukuuta, jonka teema on *Ihmisenä arvokas*. Teemakuukauden aloittaa 11.4. vietet- tävä Raamattusunnuntai. Teeman tarkoituk- sena on nostaa esille pipliaseurojen HIV-asen- nekasvatustyötä, jota tehdään kymmenissä Afrikan maissa.

Raamattukuuta varten on valmistettu laaja Laupias samarialainen –materiaalipaketti, joka sisältää muun muassa aineistoa työpajatyös- kentelyyn, videoita ja virikemateriaalia raamat-

tusunnuntain jumalanpalvelusta varten. Raa- mattukuu huipentuu Ekumeeniseen raamat- tutapahtumaan Kotkassa 22.–23.5.

Oulussa järjestetään 24.3. koulutuspäivä, jossa käsitellään Ihmisenä arvokas -virike- aineiston käyttöä seurakunnissa. Koulutus on maksuton ja avoin kaikille.

Lisätietoja koulutuksesta antaa Suomen Pip- liaseuran yhteyspäällikkö Anne Huoponen, anne.huoponen@bible.fi, puh. 010 838 6531.

Uskonnot ja maailmanlähetys tilastoissa vuonna 2010

Pian enää puolet kristityistä on roomalaiskatolilaisia.

■ Muiden kuin roomalaiskatoliseen kirkkoon kuuluvien osuus kaikista kristityistä on jo lähes puolet. Tämä ilmenee nyt 26. kerran ilmestyneestä maailman uskontoja käsittelevästä tilastosta.

Vuodesta 1985 julkaistun maailman lähetys- ja uskontotilaston ovat laatineet missiologit **Todd M. Johnson, David B. Barrett, ja Peter F. Crossing.** Tilasto seuraa globaaleja ja alueellisia muutoksia maailmanlähetyksessä ja uskontojen kannattajamäärissä.

Tiedot sisältävät trendejä ja ongelmakohtia globaalissa kristinuskossa sekä globaalin lähetystyön tilannearvion vuosina 1900–2025. Uutta ovat kartoin havainnollistetut osat Lähetystyöntekijät koko maailmassa vuosina 1910–2010, Kristinushoito vuosina 1910–2010, Kristittyjen ja muihin uskontoihin kuuluvien välinen toistensa tuntemisen ja kohtaamisen %-arvio kussakin valtiossa.

Maailman koko väestö vuonna 2010 on noin 6,90 miljardia. Näistä luetaan kristityksi 33,2 % (2,29 miljardia) ja muihin 66,8 % (4,61 miljardia). Kristittyjen määrän kasvua kuvaava keskimääräinen trendikasvuprosentti (trendi%) on 1,35 (viime vuonna 1,32) ja muiden (muuta kuin kristittyjä) kohdalla 1,14 (1,16). Tämä osoittaa selvästi, että kristittyjen määrä on kasvanut enemmän kuin muiden ryhmien kannattajien määrä. Koko maailman väestön trendi% on 1,21 (1,00) mikä merkitsee, että maailman väestö lisääntyy (netto) 229 000 ihmisellä vuorokaudessa. Niitä, jotka eivät vielä lainkaan ole kuulleet evankeliumia, on 2,026 miljardia eli 29,3 % (28,8 %) maailman väestöstä.

Koko maailman uskontotilasto näyttää suuntaa-antavasti seuraavalta: kristittyjä on eniten, 2292,4 milj. 33,2 % (vuonna 2009: 33,3 %), muslimeja 1549,4 milj. 22,4 % (21,2 %), hinduja 948,5 milj. 13,7 % (13,4 %), uskonottomia 639,8 milj. 9,2 % (11,3 %), buddhalaisia 468,7 milj. 6,7 % (5,7 %), kiinalaisperäisten uskomusten kannattajia 458,3 milj. 6,6 % (5,7 %), kansanuskontojen kannattajia 261,4 milj. 3,7 % (3,9 %), ateisteja 138,5 milj. 1,9 % (2,2 %), uusien uskontojen kannattajia 64,4 milj. 0,9 (1,6 %), sikhejä 24,5 milj. 0,3 % (0,4 %), juutalaisia 14,6 milj. 0,2 % (0,2 %), muita 46,0 milj. 1,2 % (1,2 %).

Voimakkainta lisäys on muslimien keskuudessa (1,8 trendi %). Seuraavina ovat sikhit (1,6), hindut (1,4), kristityt (1,3), buddhalaiset (1,2), kansanuskonnot (1,2), kiinalaisten uskomuksien kannattajat (0,8), juutalaiset (0,6), uudet uskonnot (0,4), ateistit (-0,1) ja uskonnottomat (-0,3).

Kristittyjen keskuudessa määrällinen kasvu on edelleen suurinta ns. riippumattomissa kirkkoissa (2,42 trendi%) ja helluntailaisiin, karismaattisiin ja uuskarismaattisiin yhteisöihin kuuluvien parissa (osa näiden ryhmien jäsenistä voi kuulua yhtä aikaa useampaan yhteisöön). Heitä arvioidaan olevan yhteensä 614,0 milj. (kasvu sama 2,42 trendi%). Kolmanneksi eniten kasvaa protestanttien osuus (1,68 trendi%). Kaikista kristityistä roomalaiskatolilaisia on 50,3 % (kasvua oli 1,0 trendi%). Hitaimmin kasvaa ortodoksisuus (0,68 trendi%).

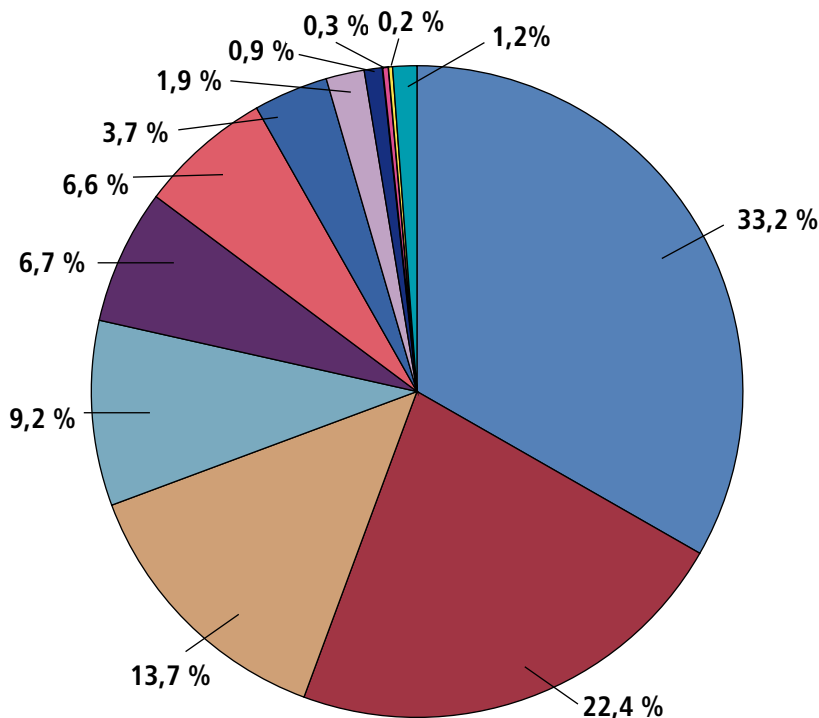
Suurin kristillinen ryhmä ovat roomalaiskatolilaiset, joita on 1155,6 milj. Tämän kirkon jäsenet muodostavat 16,7 % koko maailman väestöstä ja 50,4 % kaikista kristityistä. Protestantteja on 419,3 milj. eli 18,2 % kaikista kristityistä. Ns. riippumattomiin kirkkoihin kuuluvia (independents; ei-historiallisiin kirkkoihin kuuluvia) on 369,1 milj., ortodokseja 274,4 milj. ja anglikaaneja 86,7 milj.

Maanosista Euroopassa (sis. Venäjän alueet) on edelleen eniten kristittyjä, mutta kristittyjen määrän kasvu on Euroopassa nyt hitainta. Kristittyjen määrä kasvaa selvästi eniten Afrikassa. Seuraavina ovat Aasia, Latinalainen Amerikka, Oseania ja Pohjois-Amerikka.

Maanosittain johonkin kirkkoon kuuluvien kristittyjen määrä kasvaa seuraavasti (kristittyjen määrä ja trendi%): Eurooppa (sis. Venäjän alueet) 560,8 milj. (0,20), Latinalainen Amerikka 543,1 milj. (1,27), Afrikka 470,6 milj. (2,67), Aasia 347,9 milj. (2,40), Pohjois-Amerikka 226,8 milj. (0,77), Oseania 23,4 milj. (1,08). Kasvu oli voimakkainta Afrikassa, jossa viime vuoden luvut olivat 447,2 milj. (2,59). Kristittyjen marttyyrien eli uskonsa tähden eri puolilla maailmaa surmattujen kristittyjen määrän arvioidaan vuonna 2010 olevan yhteensä 178000 (vuonna 1970: 377000).

Eteläisellä pallonpuoliskolla eli Afrikassa, Aasiassa, Oseaniassa ja Latinalaisessa Amerikassa kristittyjä

Maailman uskonnot vuonna 2010

kristittyjä 2292,4 milj. (33,2 %)

muslimeja 1549,4 milj. (22,4 %)

hinduja 948,5 milj. (13,7 %)

uskonnottomia 639,8 milj. (9,2 %)

buddhalaisia 468,7 milj. (6,7 %)

kiinalaisperäisten uskomusten

kannattajia 458,3 milj. (6,6 %)

kansanuskontojen kannattajia

261,4 milj. (3,7 %)

ateisteja 138,5 milj. (1,9 %)

uusien uskontojen kannattajia

64,4 milj. (0,9 %)

sikhejä 24,5 milj. (0,3 %)

juutalaisia 14,6 milj. (0,2 %)

muita 46,0 milj. (1,2 %).

Lähde: International Bulletin of Missionary
Research Vol. 34, No. 1 Jan. 2010, 29-36.

Suomeksi toimittanut Timo Vasko, KKK.

on yhteensä 1385,0 milj. eli kaikista kristityistä 63,7 %. Pohjoisella pallonpuoliskolla eli Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa kristittyjä on yhteensä 787,6 milj. eli kaikista kristityistä 36,3 %.

Eteläisen pallonpuoliskon kristittyjen vaikuttavuus eri puolilla maailmaa kasvaa hyvin hitaasti

mutta selvästi. Tällä on tulevaisuudessa yhä enemmän merkitystä kaikessa kristittyjen yhteisessä toiminnassa. Lähetystyötä ja muuta kirkkojenvälistä yhteistyötä tapahtuu kaikkialta kaikkialle.

TIMO VASKO

Lähetysteologi, missiologian dosentti
Kirkon lähetystyön keskus (KKK)

Ajankohtaista

Kirkon lähetysjärjestöjen ulkomailla olevat työntekijät 31.12.2009

Maat maanosittain	Henkilömäärä	SLS	SEKL	ELK	SLEY	SLEF	SANSA
Bangladesh (ELK)	4			4			
Israel (SLS)	10	10					
Japani (ELK, SEKL, SLEY)	19		12	1	6		
Kambodža (SLS)	9	9					
Kiina (SLS)	6	6					
Mongolia (ELK)	7			7			
Nepal (SLS)	5	5					
Pakistan (SLS)	1	1					
Singapore (SLS)	2	2					
Taiwan (SLS)	4	4					
Thaimaa (SLS)	13	13					
Venäjä (ELK, SEKL)	5		4	1			
Muut (ELK, SEKL, SLEF)	34		22	11		1	
Aasia yhteensä	119	50	38	24	6	1	0
Angola (SLS)	2	2					
Botswana (SLS)	6	6					
Etiopia (ELK, SEKL, SLS)	34	19	8	7			
Kenia (SEKL, SLEF, SLEY)	22		2		11	9	
Namibia (SLS)	10	10					
Sambia (SLEY)	4				4		
Senegal (SLS)	6	6					
Tansania (SLS)	17	17					
Afrikka yhteensä	101	60	10	7	15	9	0
Englanti (SEKL)	2		2				
Kroatia (SANSA)	4						4
Kypros (SANSA)	2						2
Ranska (SLS, SANSA)	4	2					2
Saksa (SEKL)	3		3				
Sveitsi (SLS)	1	1					
Ukraina (ELK)	2			2			
Venäjä (SLEY, SLS, SEKL)	13	10	1		2		
Viro (SLEY, SLS, SEKL)	16	4	9		3		
Eurooppa yhteensä	47	17	15	2	5	0	8
Papua-Uusi-Guinea (SLS)	8	8					
Oseania yhteensä	8	8					
Ulkomailla yhteensä	275	135	63	33	26	10	8
Kotimaankaudella	71	50	16	5	0	0	0
A-ryhmä YHTEENSÄ	346	185	79	38	26	10	8
B: Suomesta käsin työtä tekevät henkilöt, jotka täyttävät lähetetyn työntekijän kriteerit							
LÄHETYSTYÖNTEKIJÄT	16	8	3	1	3	0	1
YHTEENSÄ	362	193	82	39	29	10	9
C: Sopimusperusteiset, määräaikaiset työntekijät ja kulukorvausperusteella toimivat vapaaehtoiset, jotka eivät täytä kaikkia edellä mainittuja kriteereitä.							
	9	0	3	6	0	0	0
KAIKKI YHTEENSÄ	371	193	85	45	29	10	9

A-ryhmän lähetystyöntekijät järjestöittäin vuosina 2006-2009

JÄRJESTÖ	2006	2007	2008	2009
SLS Suomen Lähetysseura	237	218	208	185
SEKL Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys	64	65	69	79
ELK Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä	48	42	45	38
SLEY Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys	43	33	30	26
SLEF Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland	8	9	8	10
SANSA Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat	8	7	9	8
YHTEENSÄ	408	374	369	346

Kaikki lähetystyöntekijät järjestöittäin vuosina 2006-2009

JÄRJESTÖ	2006	2007	2008	2009
SLS Suomen Lähetysseura	237	218	208	193
SEKL Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys	68	70	72	82
ELK Evankelis-luterilainen Lähetisyhdistys Kylväjä	48	43	45	39
SLEY Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys	43	33	32	29
SLEF Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland	8	9	8	10
SANSA Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat	8	9	11	9
YHTEENSÄ	412	382	376	362

■ Kirkon lähetysjärjestöjen lähettitilasto 2009 kertoo lähettien määrän vähentyneen 14 henkilöllä. Lähetystyöntekijöitä on nyt yhteensä 362.

Vain Kansanlähetyksen lähetystyöntekijöiden määrä on kasvanut neljänä vuotena peräkkäin.

Uutena osana on koontitilasto, jossa seurataan

lähetystyöntekijöiden kokonaismäärän kehitystä. Suomesta käsin työtä tekevät lasketaan mukaan lähetystyöntekijöiden kokonaismäärään.

JUHA LEMETTINEN

Tilaston koonnut Juha Lemettinen on Lähetisyhdistys Kylväjän talousjohtaja.

Lähetysseminari 25.11. Helsingissä

Helsingissä järjestetään marraskuussa seminaari, joka käsittelee kahta merkittävää kansainvälistä lähetyskonferenssia: Edinburgh II Iso-Britanniassa ja Lausanne III Etelä-Afrikassa. Seminaarissa arvioidaan eri näkökulmista näiden kahden suuren konferenssin merkitystä ja mahdollisuuksia tuoda niiden antia Suomeen.

Aika ja paikka: 25.11. klo 9–16 Tieteiden talo, Kirkkokatu 6, Helsinki.

Järjestäjät: Suomen lähetysneuvosto, Suomen Ekumeeninen Neuvosto, Suomen Evankelinen Allianssi. (Ei ilmoittautumista.)

Turussa rukoillaan veisaamalla

Turun Tuomiokirkko-seurakunnassa laulettiin helmikuussa virsikirjan lähetysvirsiä. Toukokuussa vuorossa ovat lähetystyön tekijöiden toivevirret.

■ Turun Tuomiokirkkoseurakunnassa on järjestetty Virsistä voimaa -tilaisuuksia jo usean vuoden ajan. Vapaaehtoisvoimin kerran kuussa kokoontuva monikymmenpäinen veisaajajoukko on ottanut kevätkauden aiheekseen lähetystyön.

Virsikirjan lähetyssosasto sisältää yksitoista laulua. Niitä laulettiin helmikuun Virsistä voimaa -illassa. Tilaisuudet on juontanut lähetyspappi Pete Hokkanen.

– Toukokuussa etsimme voimaa lähettien virsistä. Otamme yhteyttä lähetyksille seurakunnan nimikkolähetteihin ja kysymme, minkä virren voisimme hänen toiveensa mukaan laulaa. Tuo virsi olkoon meidän esirukouksemme hänen ja hänen työnsä sekä työkentänsä puolesta, Turun Tuomiokirkkoseurakunnan lähetyssihteeri Tamara Partanen kertoo.

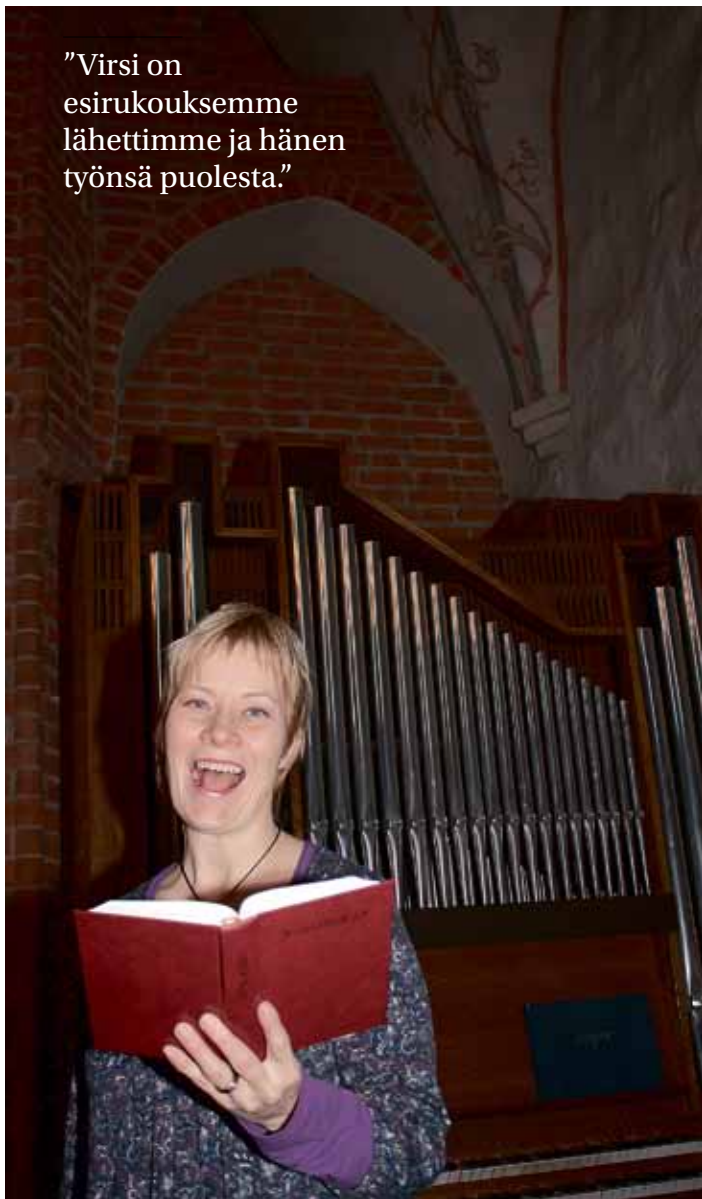
– Yhteiset virret ovat silta meidän ja lähettiemme välillä. Lähetti voi kertoa, miksi hän valitsi juuri kyseisen virren. Ehkä siihen sisältyy jokin erityinen säe tai ajatus, jonka hän haluaa Suomessa veisaavalle joukolle jakaa.

– Olisi hienoa jos saisi teknikan toimimaan niin, että voisimme illan kuluessa soittaa lähettile ja vaihtaa ajatukset suorassa lähetyksessä, Tamara Partanen haaveilee.

JYRKI PIKKARAINEN

Kirjoittaja on Tampereen Kalevan seurakunnan lähetyssihteeri.

”Virsi on esirukouksemme lähettimme ja hänen työnsä puolesta.”

Lähetyssihteeri Tamara Partanen veisaa lähetysvirsiä.

Rita Sulhonen

Miten teillä tehdään lähetystyötä?

Laita oman seurakuntasi idea kiertämään *Kirkkomme*

Lähety -lehden lukijoille: danielle.miettinen@kolumbus.fi

Att cykla i trons värld

■ Det är svårt att lära sig cykla. Det minns jag av egen erfarenhet och jag har också färskare minnen av att springa bakom mina barn och försöka lära dem att hålla balansen. Det kan krävas många övningar och en del skrubgade knän innan färdigheten plötsligt finns där. Efter en tid kan inte barnet självt förstå hur i all världen det kunde kännas så svårt att cykla; det går ju nu alldeles av sig självt.

Cyklandet är en liknelse jag tar till för att förklara min vision om kristet vittnesbörd. Det är en färdighet som vi behöver lära oss och en förmåga som vi kan öva upp. Ingen av oss föds som en färdig cyklist, och inte heller som en färdig missionär. Som kristna har vi av Jesus fått uppgiften att vara ljus och salt i världen. Den uppgiften får vi växa in i efter hand, vi får öva oss i att i Jesu efterföljd låta Guds kärlek och omsorg genomsyra vår vardag. överlåtelsen: "Fader, i dina händer lämnar jag min ande." Längre än så kan vi inte komma i vår tro. Det brukar sägas att helgon är de som gör det lättare för sina medmänniskor att tro, hoppas och älska. Många gånger är dessa helgon själva omedvetna om vilken inverkan de har på sin omgivning. Deras tjänande och stödjande sinnelag har blivit en så integrerad del av deras personlighet, att de inte längre tänker på vad de gör. De har bildligt talat lärt sig att cykla i trons värld.

Liksom alla bilder är emellertid cyklandet inte en perfekt liknelse för kristet vittnesbörd. När vi en gång lärt oss cykla börjar vi ytterst sällan tvivla på vår förmåga. Däremot är kampen mot tvivel en högst reell del av vårt liv som kristna.

Lehtikuva

BJÖRN VIKSTRÖM
biskop i Borgå

Det kan gälla tvivel på Guds existens, eller tvivel på vår egen förmåga, vår uppriktighet och vår osjälviskhet. Som kristna är och förblir vi därför i viss mening alltid nybörjare i cyklandets ädla konst. Vi är som ett barn, som inte vet om att pappa inte längre håller i cykeln, utan glatt trampar på tills han eller hon märker att pappa är tiotals meter bakom. Då drabbar tvivlet och cykeln välter.

Min vision om mission är att vi kristna skulle kunna vara levande vittnesbörd, vare sig vi bor och arbetar i hemlandet eller på andra håll i världen. Men av egen kraft går det inte; förmågan att vittna om Guds kärlek väcks genom överlåtelse. Insikten om att jag och min framtid vilar i Guds hand är en källa till både tröst och frimodighet: Jag kan "cykla" som kristen, därför att ingenting kan skilja oss från Guds kärlek, som Paulus skriver. Jesus avslutade sin kamp på korset med den yttersta överlåtelsen: "Fader, i dina händer lämnar jag min ande." Längre än så kan vi inte komma i vår tro.

Trans4mission 27.11. Helsingissä

Nuorille aikuisille suunnattu missiologinen lähetyskonferenssi Trans4mission järjestetään 27. marraskuuta Helsingissä. Sen järjestää Suomen lähetysneuvosto yhdessä Suomen Evankelisen Allianssin kanssa. Tapahtuma

on osa Suomen Evankelisen Allianssin (SEA) järjestämiä missiologisia opintopäiviä, jotka pidetään 25.–27. marraskuuta. Opintopäivät ovat osa SEA:n tänä vuonna vietettävää Rakas lähetys -teemavuotta.

Syns mission i pressen?

Kyrkpressen, som i år fyller 40 år, har varit en av de tidningar som i många år gett synlighet åt missionsarbetet.

Kyrkpressen når över 100 000 finlandssvenska hushåll. I så gott som alla nummer under år 2009 och på nätsidorna, fanns nyheter om

missionsengagemang både utomlands och i Finland. Varav detta intresse för mission, chefredaktör Stig Kankkonen?

– Mission är kärnan i all kyrklig verksamhet

och skall därför belysas. Kyrkan finns till för att föra budskapet om Jesus Kristus vidare på olika sätt och i olika sammanhang. Det mest konkreta man kan tänka sig i detta sammanhang är den verksamhet som den traditionella missionen driver. Därför skriver vi om mission.

– Om en kyrklig tidning inte tar upp dessa frågor så tar den inte sitt ansvar, poängterar Kankkonen.

– Det är helt klart att vi som tidning bör informera om det som är på gång och ärligt tar upp också sådana frågor som är svåra inom detta internationella samarbete.

Kyrkan har inte alltid varit enig om hur mission skall bedrivas. Därför är också en ordentlig polemik välkommen. På finlandssvenskt håll tar man ofta friskt ta upp olika diskussionsämnen. Folk är inte heller rädda att tidvis trampa varandra på tårna och skaka på auktoriteternas piedestaler. Det visar den livliga diskussion som pågick om missionsstrategi under sommaren i Kyrkpressen.

Tidningens journalist Johan Sandberg bekantade sig med det arbete som Finska Missionssällskapet understöder i Colombia och drog sig inte för att tackla politiskt eldfarliga ämnen som människorättssituationen i sina omfattande artiklar under hösten.

– Utvecklingen inom mission har varit positiv, menar Kankkonen. Nu anser man inte längre att människorna kommer med ljuset från väst. En ständig dialog är nödvändig. Varje kristens uppgift är att berätta var ljuset finns och göra det så öppet och klart som man kan.

– Kyrkskeppet kan inte sjunka så länge vår Herre är vid roret. Om någon annat strävar efter att ta den platsen går det illa. Inget gott följer av att snegla åt sidan och följa det som ligger i tiden, konstaterar Stig Kankkonen.

ANN-CHRISTINE MARTTINEN
Skribenten är fil.mag. och f.d. informatör vid Finska Missionssällskapet.

”Om en kyrklig tidning inte tar upp dessa frågor så tar den inte sitt ansvar.”

Missionen beaktas i alla kyrkans strategier

JAAKKO MÄKELÄ
Skribenten är kyrkans missionssekreterare.

■ När jag rört mig på olika håll i världen har jag fått höra att de lutherska kyrkorna har en god teologi och många bra tankar om kyrkans liv, men de har inte riktigt lyckats nå människor utanför kyrkan.

På senare år har vi i vår kyrka grundligt tänkt igenom kyrkans verksamhet och gjort upp strategier. Kyrkans övergripande strategi Vår kyrka – gemenskap och delaktighet koncentrerar sig på verksamheten i vårt eget land, men i definitionen av kyrkans grundläggande uppgift finns ett en stark missionsladdning: "Kyrkans uppgift är att kalla människor till gemenskap med nådens Gud, att ge en hållfast grund i livet och uppmuntra till omsorg om medmänniskorna och skapelsen."

Kyrkans ekumeniska strategi blev klar vårvintern 2009. Där finns fler konkreta riktlinjer för missionen: "Vi lyder Kristi missionsbefallning och för evangeliets budskap vidare. Vi förbinder oss att verka enligt kyrkans missionsstrategi."

Kyrkans missionsstrategi har sammanställts parallellt med de nämnda strategierna. Delegationen för kyrkans mission fick sitt strate-

giförslag klart i december 2008 och kyrkans utrikesård godkände strategin senare samma månad. Nu återstår behandling i kyrkomötet.

Diskussionen om kyrkans missionsuppgift har i stor utsträckning gällt verksamhetsfältet i vårt eget land. Missionsorganisationernas mångfald upplevs dels som en rikedom, dels som en splittrande faktor. Missionsorganisationerna är en del av kyrkan och dess verksamhet, men de ingår inte i kyrkans förvaltningsstruktur, som utgörs av församlingarna, stiftet och kyrkans centralförvaltning. En sammankoppling av dessa två strukturer föreslås i form av ett grundavtal mellan kyrkan och missionsorganisationerna.

Tillväxten i kyrkorna i Asien, Afrika och Latinamerika och dessa kyrkors eget missionsarbete påverkar de västerländska kyrkornas mission. Samarbetet behöver få nya former. Samtidigt har de kristnas andel av världens befolkning under de senaste hundra åren hela tiden legat på drygt trettio procent. Ännu har inte alla hört evangeliet.

I förslaget till missionsstrategi från 2008 ingår en vision för 2015. I visionen sägs bland annat:

"Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland har anpassat sig till världsmissionens förändringar och funnit nya samarbetsformer genom partnerskap med kyrkorna i Asien, Afrika och Latinamerika ... Arbetet och resurserna riktas till områden där de kristna kyrkorna är få eller obefintliga."

PRENUMERATIONER OCH ADRESSÄNDRINGAR

Tfn: 020 754 2333
fax: 020 754 2342,
e-post: tilauspalvelut@kotimaa.fi

Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa
PB 137
00201 Helsingfors

UTGIVARE
Kyrkans missionscentral
PB 185
00161 Helsingfors
Tfn: 09 18021
Fax: 09 1802 436
www.evl.fi/kkh/kuo/klk

CHEFREDAKTÖR
Jaakko Mäkelä

REDAKTIONS-
SEKRETERARE
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@kolumbus.fi

REDAKTION
Ann-Christine Marttinen (ordf.)
Christine Eriksson
Lea Lappalainen
Jaakko Mäkelä
Matti Poukka
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Timo Vasko

OMBRYTNING
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

FOTOBEARBETNING
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

FÖRLÄGGARE
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

TRYCKERI
Suomen Lehtiyhtymä

UPPLAGA
6000 st.

TIDNINGEN UTKOMMER två gånger per år. Nästa nummer utkommer i oktober 2010.

Tidningen skickas till församlingar, missionssekreterarna, kyrkligt anställda präster, lektorer och religionslärarna. Utöver detta skickas tidningen som gruppförändelse till bland annat kyrkans missionsorganisationer, domkapitlen och missionskontoren.

ISSN 0789-5135

Tuoreet eväät

”Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kastelevat maan, joka hedelmöittyy ja versoo ja antaa kylväjälle siemenen ja nälkäiselle leivän, niin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan, ja saa menestymään kaiken, mitä varten sen lähetän.”
Jes. 55:10-11

Rakas Taivaallinen Isä, kiitos, että olet antanut Poikasi Jeesuksen eläväksi Sanaksi koko ihmis-kunnalle. Olen iloinen saadessani elää tämän Sanan voimasta joka päivä. Sinulla on aina uu-

nituoiretta sanan leipää. Kuinka se tuoksuu ja maistuu hyvältä!

Kiitos Jeesus, että saan jakaa elämän leipää ja nähdä, kuinka se vaikuttaa uskon syntymisen ja kasvun ihmisten sydämissä.

Herra, anna meille aina tätä leipää. Anna meille uskollisuutta sen jakamiseen kaikkialla.

*Teksti ja kuva
VUOKKO VÄNSKÄ*

*Kirjoittaja toimii lähetystyöntekijänä
Japanissa Nishinomiyan luterilaisessa seurakunnassa.
Lähettävä järjestö on SEKL.*

